

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ลักษณะสำคัญของพื้นที่ศึกษา

4.1 จังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาของ สรีสวัตติ อ่องสกุล (2529) ได้กล่าวถึงเมืองเชียงใหม่ว่ามีชื่อปรากฏในตำนานว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาด้วยแต่สมัยโบราณมีรายได้ทรงสร้างเมืองขึ้น เมื่อปี พ.ศ.1839 “พญาณัจจาย” ทรงรวบรวมบ้านเมืองแผ่นดินล้านนาไทย และทรงเห็นที่รับอันอุดมสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำปิง บริเวณป่าเชิงค้อยสุเทพ เป็นที่รากวังใหญ่ จึงคำริที่จะสร้างเมืองเชียงใหม่ ณ ที่แห่งนี้ โดยร่วมกับพญาจำเมือง แห่งเมืองพะ夷า และพญาร่วงแห่งกรุงศรีฯ ให้ทั้ง นารวันวางผังด้วย โดยเริ่มสร้างเมืองเชียงใหม่ ณ วันที่ 12 เมษายน พ.ศ.1839 ลักษณะการวางผังเมืองสอดคล้องกับข้อมูลความเชื่อทางโทรราศาสตร์ คือคัมภีร์มหาทักษิณ ใช้เวลาในการสร้างเมือง 4 เดือน และทรงนานานามเมืองนี้ว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” หรือ นครเชียงใหม่ โดยสร้างกำแพงล้อมเมืองขึ้น 4 ทิศ กว้างด้านละ 800 วา ยาวด้านละ 1,000 วา บรรจบกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งยังคงมีร่องรอยให้เห็นอยู่บ้างจนทุกวันนี้ ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งเมืองเชียงใหม่นอกจากดงหินริมแม่น้ำปิงซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่รากวังใหญ่แล้ว ยังมีความเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางทางการค้าได้เป็นอย่างดี และยังสามารถติดต่อกับข่ายกับเมืองต่างๆ ทางตอนบน เช่น เชียงแสณ บูนาน ได้ด้วยเส้นกัน

ปัจจุบันเชียงใหม่มีอาช 715 ปี(ษ. พ.ศ 2554) เชียงใหม่เคยมีฐานะเป็นนครหลวงอิสระ ปกครองโดยขัตติยราชวงศ์มังราย ระหว่างปี พ.ศ.1839 ถึง ปี พ.ศ. 2100 รวมระยะเวลาประมาณ 261 ปี ต่อมาในปี พ.ศ.2101 เชียงใหม่ถูกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยากาวิลະ และพระยาจ่าบ้านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเมืองเชียงใหม่และเมืองเชียงแสณ ได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้สถาปนาพระยากาวิลະเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศาของกรุงเทพมหานครและมีเชื้อสายของพระยากาวิลະ ซึ่งเรียกว่า กระถุกดเจ้าเจ็ดคน ปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูน และเมืองลำปาง สืบมาจนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศา ได้ยกเลิกการนี้เมือง

ประเทศไทยในภาคเหนือ จัดตั้งการปักครองแบบนิพัทธากิ่วนา เรียกว่า นิพัทธาบัพ และเมื่อ ปี พ.ศ.2476 พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปักครองเป็นแบบจังหวัด เชียงใหม่ซึ่งมีฐานะเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยนับแต่นั้นมา

4.1.1 สภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่

1) ที่ดินและอาณาเขตติดต่อ

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ และเส้นแบ่งที่ 99 องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลเป็นกําลัง 310 เมตร มีพื้นที่ประมาณ 20,107,057 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,566,910 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ รัฐฉานของสหภาพเมียนมาร์
ทิศใต้	ติดต่อกับ อำเภอสามเงา จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2) ลักษณะทางการปักครอง

จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ณ เดือนธันวาคม 2545 จำนวน 1,596,078 คน แบ่งเขตการปักครองแบ่งออกเป็น 22 อำเภอ 2 กัง อำเภอ 204 ตำบล และ 2,001 หมู่บ้าน มีหน่วยงานต่างๆ ได้แก่

หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง	99	หน่วยงาน
หน่วยงานบริหารราชการส่วนภูมิภาค	24	หน่วยงาน
หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	แยกเป็น	
- องค์กรบริหารส่วนจังหวัด	1	แห่ง
- เทศบาลนคร	1	แห่ง
- เทศบาลตำบล	28	แห่ง
- องค์กรบริหารส่วนตำบล	183	แห่ง
- สถาบัน	5	แห่ง

3) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดเชียงใหม่เป็นป่าละเมาะและภูเขา มีที่ราบอยู่ตอนกลางสองฝั่งแม่น้ำปิง ทุ่งสูงสุดที่ต้อยอินทนนท์ สูงประมาณ 2,565 เมตร จากระดับน้ำทะเลเป็นกําลัง พื้นที่แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นที่ภูเขา ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเป็นกําลัง

เกินกว่า 500 เมตร ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของจังหวัด คิดเป็นพื้นที่ร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

พื้นที่รำลุ่มน้ำและที่รำเชิงเขา กระจายทั่วไประหว่างหุบเขา รูปร่าง
ขาวรี ทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ ได้แก่ ที่รำลุ่มแม่น้ำปิง ลุ่มน้ำฝาง ลุ่มน้ำแม่จั๊ด

4.1.2 โครงสร้างและบริการพื้นฐาน

1) การไฟฟ้า อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าเขต 1 เชียงใหม่ โดยรับชื่อ
กระแสไฟฟ้า

จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ณ แหล่งผลิตแม่น้ำปิง ผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 422,098 ราย

2) การประปา ในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ การประปาเชียงใหม่ การประปาษอด การประปาน้ำดื่ม การประปาน้ำดื่ม การประปาน้ำดื่ม และการประปาน้ำดื่ม กำลังการผลิตน้ำ 131,760 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ให้บริการประชาชน 197,282 ราย

3) การดีดค่อสื่อสาร ให้บริการโดยองค์กร โทรศัพท์แห่งประเทศไทย เลขหมาย โทรศัพท์ทั้งสิ้น 186,294 เลขหมาย ชุมสายโทรศัพท์ 145 แห่ง มีที่ทำการไปรษณีย์ 36 แห่ง

4) การคมนาคมขนส่ง ทางรถชนิด ครอบคลุมทั้งในเขตเมือง และพื้นที่ชนบท หมู่บ้าน ตำบล และอำเภอต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็ว

การคมนาคมทางรถไฟ สายเชียงใหม่-กรุงเทพฯ ประกอบด้วย รถเร็ว รถสปีร์น เดอร์ รถค่อน รถค่อนพิเศษ รถค่อนพิเศษ (นครพิงค์) รถเร็ว และรถตีเซลแรงธรรมชาติ วันละ 16 ขบวน ไป-กลับ

การคมนาคมทางอากาศ โดยสนามบินนานาชาติที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่สองของประเทศไทย เชื่อมโยงการเดินทางภายในและค่างประเทศ

5) การบริการสาธารณสุข มีสถานพยาบาลทั้งสิ้น 56 แห่ง แยกเป็นสังกัด กระทรวงสาธารณสุข 32 แห่ง สังกัดกระทรวงอื่นๆ 10 แห่ง เอกชน 14 แห่ง สาเหตุการตายของประชากรที่สำคัญมีสาเหตุมาจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา โรคไข้เลือดออก โรคเอดส์ โรคระบบทางเดินหายใจ กลุ่มอาการไข้พิกัด โรคอักเสบ โรคหัวใจ ความล้าดับ

4.1.3 สักยภาพ สังคม ประชากร

1) ประชากร จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 1,596,078 คน แยกเป็นชาย 787,690 คน หญิง 808,388 คน (ธันวาคม 2545) ความหนาแน่นเฉลี่ย 79.22 คนต่อตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 504,290 ครัวเรือน ในจำนวนนี้เป็นประชากรบนพื้นราบและประชากรบนที่สูง

2) สักยภาพทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ประชากรในจังหวัดเชียงใหม่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุดคือร้อยละ 72.17 รองลงมาได้แก่ ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 4.04 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.90 ตามลำดับ ศาสนาสถานในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 1,289 แห่ง แยกเป็น วัดอรามหลวง 7แห่ง วัดรายภูร์ 1,282 แห่ง

3) การศึกษา จังหวัดเชียงใหม่มีสถานศึกษาร่วมทั้งสิ้น 1,214 แห่ง แยกเป็นระดับก่อนประถม ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาสายอาชีพ และระดับอุดมศึกษา

4.1.4 สักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวม ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ.2544 มีมูลค่าเท่ากับ 86,584 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 59,304 บาทต่อปี สาขาที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาการบริการ ร้อยละ 29.0 รองลงมา ได้แก่ สาขาวิชาอุตสาหกรรม ร้อยละ 18.70 สาขาวิชาค้าส่งและค้าปลีก ร้อยละ 12.60

2) การท่องเที่ยวและการบริการ จังหวัดเชียงใหม่มีทั้งแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยในปี พ.ศ.2545 มีผู้มาเยือนเฉือน 3,460,886 คน เป็นชาวไทย ร้อยละ 53 เป็นชาวต่างประเทศ ร้อยละ 47 ชาวต่างประเทศที่มาเยือนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาธารณรัฐเชก สหรัฐอเมริกา และเยอรมัน

3) การอุตสาหกรรม จังหวัดเชียงใหม่มีโรงงานทั้งสิ้น 2,341 โรงงาน (สิงหาคม 2546) โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร ร้อยละ 41.35 อุตสาหกรรมอาหาร ร้อยละ 9.56 อุตสาหกรรมการขนส่ง ร้อยละ 9.56 และอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ร้อยละ 0.56 ตามลำดับ

4) การเกษตรกรรม ผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ข้าว ลำไย ส้มเขียวหวาน กระเทียม และหอมแดง ตามลำดับ

4.1.5 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ทรัพยากรแร่ธาตุ จังหวัดเชียงใหม่มีการผลิตแร่ที่สำคัญ 6 ชนิด ได้แก่ คิบูกซีไลท์ ลิกไนต์ หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน และหินแอนดีไซต์ ในพื้นที่อำเภอสะเมิง แม่แจ่ม ขอนทอง ช่อต ดอยละเก๊ะ เชียงดาว และไชยปราการ สำหรับปริมาณการผลิตขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด ปริมาณการผลิตจึงไม่แน่นอน มีมูลค่าการผลิตประมาณ 1,188,264 เมตริกตัน

2) ทรัพยากรดิน กลุ่มดินแบ่งตามประเภทของ Great Group ได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่จังหวัด กลุ่มดินໄร์ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 กลุ่มดินดินครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 และกลุ่มดินภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 75 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

3) ทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำคิวคิน แหล่งน้ำคิวคินตามธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยแม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง ธรรมชาติ สำหรับแม่น้ำสายสำคัญมี 8 สาย ด้วยกัน ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำฟ่าง แม่น้ำแม่แตง แม่น้ำแม่จัด แม่น้ำแม่กวง แม่น้ำแม่ขาน แม่น้ำแม่กลาง และแม่น้ำแม่แจ่ม แหล่งน้ำได้คืน จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งน้ำได้คืนที่ให้ปริมาณน้ำเป็น 3 ระดับ ได้แก่ สภาพน้ำได้คืนที่ให้ปริมาณน้ำมาก 100-300 แกลลอนต่อน้ำที่ บริเวณพื้นที่บางส่วนของอำเภอสารภี แม่แจ่ม เรียงดาว และดอยเต่า สภาพน้ำได้คืนที่ให้ปริมาณปานกลาง 10-100 แกลลอนต่อน้ำที่ ในบางส่วนของพื้นที่อำเภออมกอย ดอยเต่า แม่แจ่ม ขอนทอง สันป่าตอง สะเมิง แม่แตง เรียงดาว ฟ่าง แม้อาย และพร้าว สภาพน้ำได้คืนที่ให้ปริมาณน้อย 10-100 แกลลอนต่อน้ำที่ แค้ม คุณภาพน้ำดีกรอบคลุมพื้นที่บางส่วนในอำเภอดอยเต่า พร้าว ฟ่าง และแม้อาย

การชลประทาน การชลประทานที่สำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ 3 โครงการ ได้แก่ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่แตง โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่แฟก-แม่จัด และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่กวง นอกนั้นเป็นโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการชลประทานรายภูร์ โครงการจัดทำน้ำสนับสนุนศูนย์พัฒนาโครงการหลวง และโครงการชลประทานขนาดเล็ก

4) ทรัพยากรป่าไม้ มีพื้นที่ 14,060 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,787,500 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ร้อยละ 69.93 ของพื้นที่จังหวัด นับเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้เหลืออยู่มากที่สุดในประเทศไทย (สถิติป่าไม้ 2543) ป่าไม้ตามกฎหมายจำแนกเป็น ป่าสงวนแห่งชาติ 25 แห่ง อุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน 13 แห่ง เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า 4 แห่ง ชนิดของป่าไม้ในจังหวัดเชียงใหม่มีทั้งป่าไม้ผลัดใบและผลัดใบ โดยป่าไม้ผลัดใบ ได้แก่ ป่าดงดิบ และป่าสน ส่วนป่าผลัดใบ ได้แก่ ป่าเบญจพรรณหรือป่าผสมผลัดใบ และป่าเดิรรัง

4.1.6 แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดเชียงใหม่ มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นจำนวนมาก แบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองเชียงใหม่ ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ วัดต่างๆ รวม 86 วัด ประตูเมือง กำแพงเมือง กำแพงดิน พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และย่าน นักท่องเที่ยวในซอยช้างมอไซ ถนนท่าแพ ตลาดโหรส ถนนพระปกเกล้า ศูนย์สิ่งค้าพื้นเมือง (ในทันารช่า) ศูนย์วิจัยชาวเขา ศูนย์วัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ แหล่งบันเทิงต่างๆ แหล่งท่องเที่ยว นึ่มนักท่องเที่ยวเข้ามามากที่สุดถึงร้อยละ 90

2) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวโดยสุภาพ อยู่ใกล้ตัวเมืองมากที่สุด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว ต่างๆ บริเวณดังนี้แต่เชิงค่ายสุภาพไปจนถึงยอดค่ายสุภาพ ประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ พระตำหนักภูพิงค์ราชานิเวศน์ น้ำตกหวยแก้ว วัดพระธาตุโดยสุเทพ ผาเงิน บ้านแม่ວัดบุญ อนุสาวรีย์ครุนาครีวิชัย บ้านแม่ວัดช่างเคียน สวนรุกขชาติหวยแก้ว วังบัวบาน และสวน สัตว์เชียงใหม่

3) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกแม่สา อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางเส้นทาง เชียงใหม่-ฝาง ประมาณ 16 กิโลเมตร แยกเข้าสู่เส้นทางแม่ริม - สะเมิง แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์กล้วยไม้ หรือสวนสายน้ำฟัง หมู่บ้านแม่วแม่สาใหม่ น้ำตกแม่สา วีสอร์ทต่างๆ น้ำตกตาดหมอก น้ำตกแม่ยืน ปางช้างแม่สา โปงแหง

4) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มถ้ำเชียงดาว อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปตาม เส้นทางเชียงใหม่-ฝาง ประมาณ 72 กิโลเมตร ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม ได้แก่ ถ้ำเชียงดาว ถ้ำบรินดา ศูนย์ฝึกถูกช้างเชียง ดาว ไรีชาระมิล์ก อนุสาวรีย์และค่ายจำลองสมเด็จพระนเรศวรมหาราช วัดพระธาตุเมืองาย หมู่บ้านแม่หัวยลลิก โปงเตือดป่าเยี้ย เขื่อนแม่จัสดุมูลน้ำชล

5) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวท่าตอน เป็นจุดที่มีการสัญจรทั้งทางบก ทางน้ำ ซึ่งเป็นที่ นิยมของชาวต่างชาติ เนื่องจากสามารถเดินทางไปยังจังหวัดเชียงราย โดยแม่น้ำก ก และทาง รถยนต์ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ แหล่งที่พักราคาถูกและสันัชธรรมชาติ วัดท่าตอน แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น ค่ายอ่างขาง บ่อน้ำร้อนฝาง บ่อน้ำมันฝาง เป็นต้น

6) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มน้ำตก เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้แก่ วัดเชียงแสน ถ้ำเมืองอ่อน น้ำพุร้อนสันกำแพง เทศกาลรับน้ำฝน

7) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวโดยอินทนนท์ อยู่ทางด้านทิศใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร จากตัวเมือง ประกอบด้วยกลุ่มพื้นที่อำเภอชุมทาง อ้อเกอแม่ แจ่น อ้อเกอสันป่าตอง อ้อเกอซอต เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ได้แก่ วัดพระธาตุศรีชุมทาง พระมหาธาตุคุณกเมธนีคุลและพระมหาธาตุคุณพหลภูมิคุรี น้ำตกแม่กลาง น้ำตกศรีภูมิ ยอดดอยอินทนนท์ (ถูกป้องกันไว้ช้านนาน) บ่อหินพะเพนน ชุดชุมวิถี ก.m.ที่ 41 น้ำตกอีกกว่า 14 แห่ง หมู่บ้านชาวเขาอีกกว่า 4 แห่ง น้ำตกแม่ยะ น้ำตกวชิรารา น้ำตกแม่ปาน บ้านแม่สิริกูมิ หมู่บ้านแม่วท่อผ้าซิ่นดินจก อบลหลวง

8) กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวโดยเด่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ อยู่ในระยะเริ่มแรกของการพัฒนา ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวโดยอินทนนท์ สถานที่สำคัญได้แก่ ทะเลสาบดอยเด่า และพระธาตุจอมเก็ง

4.2 เทศบาลนครเชียงใหม่

เทศบาลนครเชียงใหม่ เดิมเป็นสุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2458 ขึ้นตรงต่อ มนฑลพายัพ จนกระทั่งปี พ.ศ.2475 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ปฏิรูปการปกครองมาเป็นระบบประชาธิปไตย สถาบันแทนราษฎรจึงมีมิติเห็นสมควรจัดเขตชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่มีสภาพเป็นสุขาภิบาลให้ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาล ตั้งนั้นท้องถิ่นชุมชนสุขาภิบาล เมืองเชียงใหม่จึงมีฐานะเป็นเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พ.ศ.2475 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 52 ตอนที่ 80 ลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2478 มีอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 ทุกประการ และมีพื้นที่ในความรับผิดชอบ 17.50 ตารางกิโลเมตร ความเริ่มของเมืองเชียงใหม่มีการขยายตัวออกไปรอบๆ พื้นที่เมือง ได้แก่ การก่อสร้างอาคารพาณิชย์-ศูนย์การค้า การจัดสรรที่ดิน ประกอบกับในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) รัฐบาลมีนโยบายเร่งกระบวนการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน เพื่อเป็นศูนย์กลางการกระจายความเริ่ม และการพัฒนาทางด้านต่างๆ ออกจากกรุงเทพมหานคร ทำให้เชียงใหม่มีการพัฒนาทางด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว มีผู้คนอพยพเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพในตัวเมืองเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชุมชนมีความหนาแน่น ในปี พ.ศ.2526 เทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยให้ขยายเขตเทศบาลออกเป็นพื้นที่ 40.216 ตารางกิโลเมตร โดยติดต่อกับราชบุรีทางทิศใต้ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2526 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 100 ลงวันที่ 5 เมษายน พ.ศ.2526

4.2.1 สภาพทั่วไปของเทศบาลนครเชียงใหม่

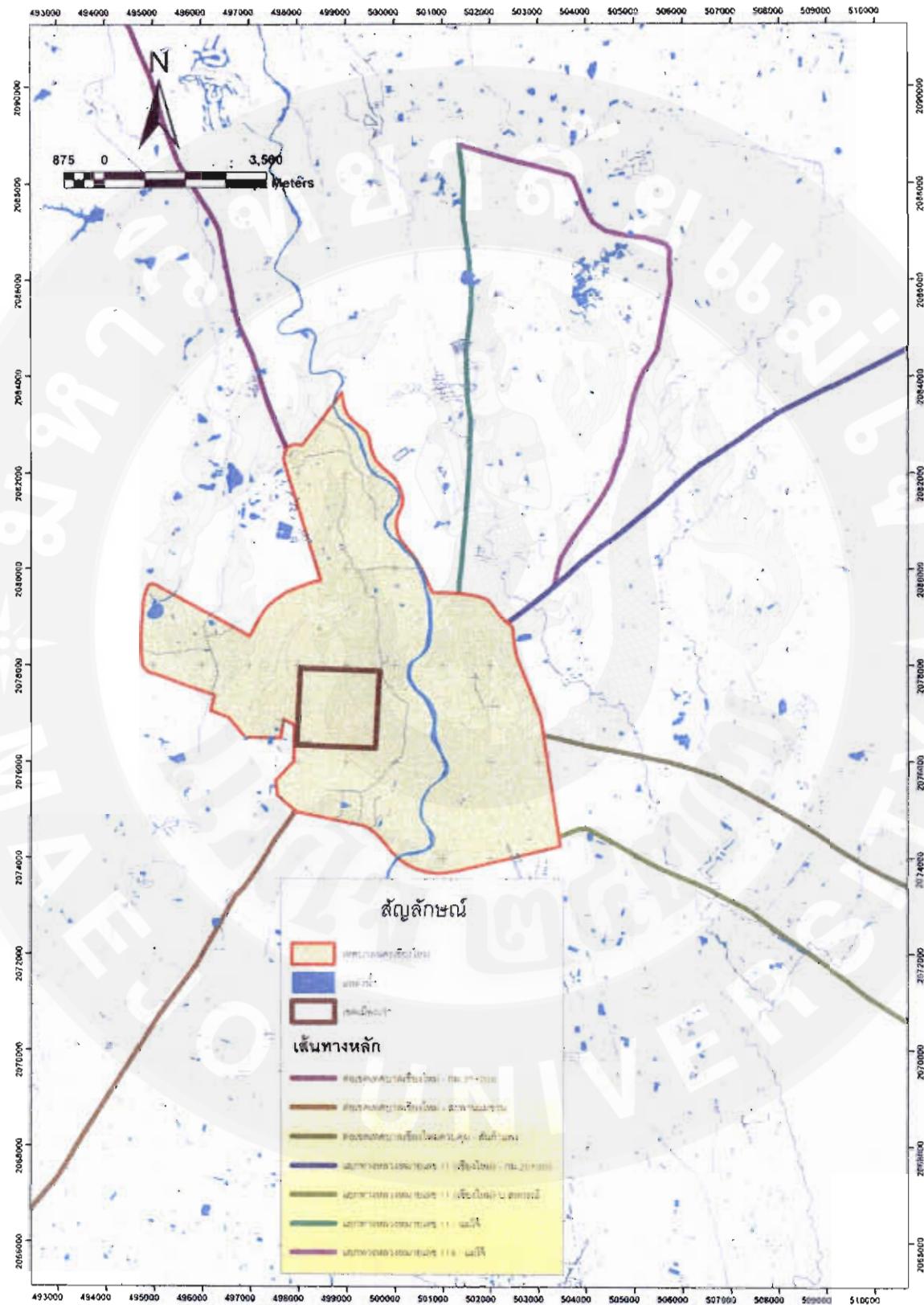
1) ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ชุมชนเมืองเชียงใหม่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำปิงตอนกลางเชิงคอกบุญเตپ มีแม่น้ำปิงไหลผ่านใจกลางเมืองในแนวเหนือ - ใต้ ชุมชนดังกล่าวเป็นที่ตั้งของเทศบาลนครเชียงใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ที่ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง ต่อมามีชุมชนได้พัฒนาให้มีความเจริญขึ้น โดยมีการขยายตัวข้ามแม่น้ำปิง มาทางฝั่งตะวันออก และภายในชุมชนได้มีการตัดถนนอ้อมเมือง ชุมชนได้พัฒนาอุดหนูไปทางทิศทางตามเส้นทางคมนาคม และโครงข่ายสาธารณูปโภค ธุรกิจการพัฒนาที่ดินและที่พักอาศัยได้ขยายตัวเป็นอย่างมาก สภาพที่แท้จริงของชุมชนเมืองเชียงใหม่ในปัจจุบันไม่ได้คงอยู่แต่เฉพาะในเขตเทศบาลเท่านั้น แต่ได้ขยายตัวไปตามบริเวณชานเมืองและชนบทโดยรอบ เทศบาลนครเชียงใหม่(ภาพที่ 32) มีพื้นที่ทั้งสิ้น 40.216 ตารางกิโลเมตร หรือ 25,135 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

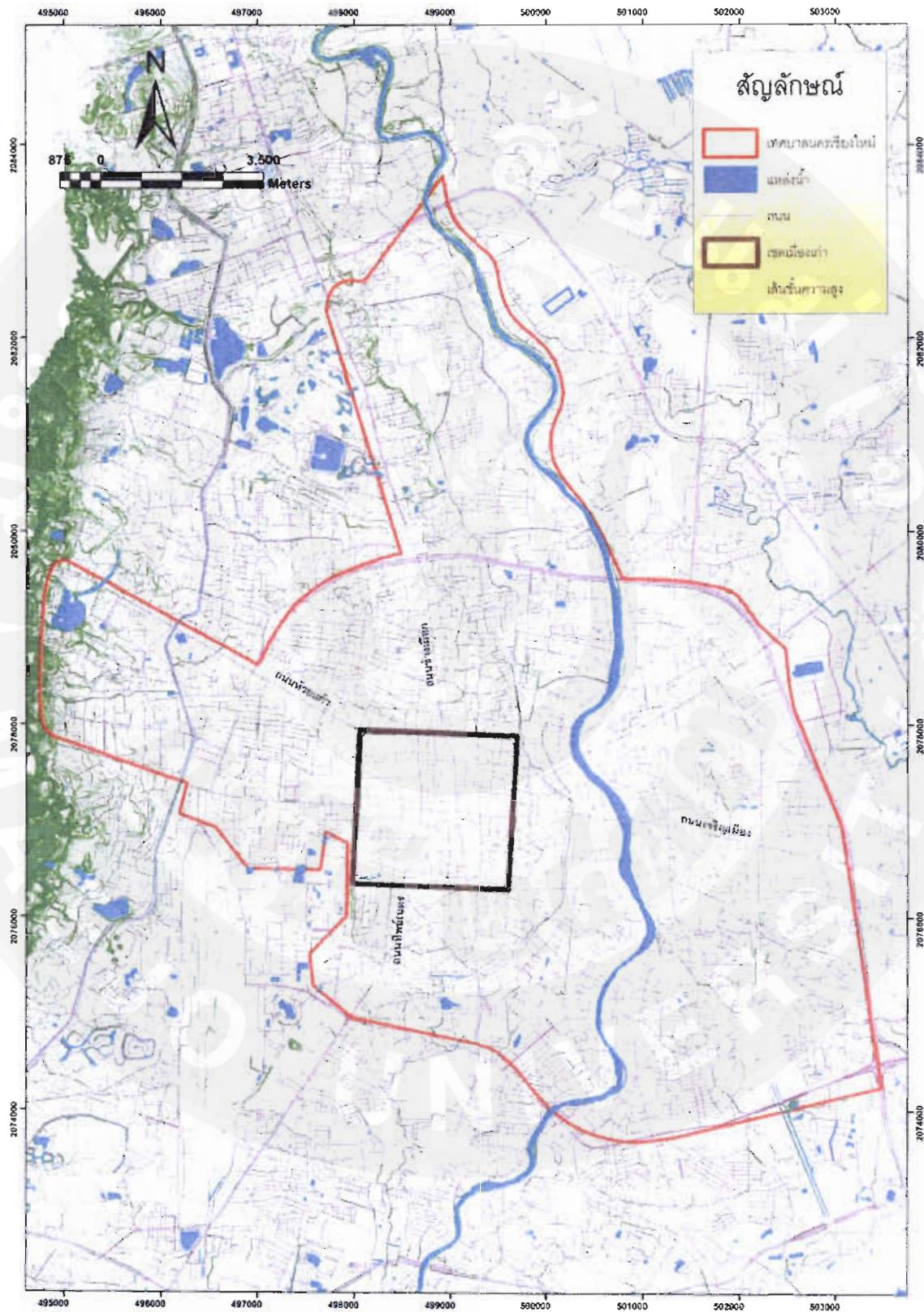
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อ.ลำเกดเมือง ตำบลสันผีเสื้อ และอำเภอแม่ริม
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลหนองหารและตำบลป่าแดด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลหนองป่าครั้ง และตำบลฟ้าข่าน
ทิศตะวันตก	ถูกยานแห่งชาติติดอยู่บุญเตپ อ.ลำเกดเมือง

2) สภาพภูมิประเทศ

พื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา เอียงลาดจากเชิงคอกบุญเตปทางทิศตะวันตกและตะวันตกเฉียงเหนือสู่ตัวเมืองในระดับความสูงประมาณ 320 เมตร จากระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ลาดเอียงจากเชิงคอกบุญเตปมาทางด้านตะวันตกมีภูเขาหินปูนฝั่งแม่น้ำปิงทางฝั่งตะวันออก มีแม่น้ำปิงไหลผ่านใจกลางเมืองแบ่งเมืองออกเป็นสองฝั่ง (ภาพที่ 33)

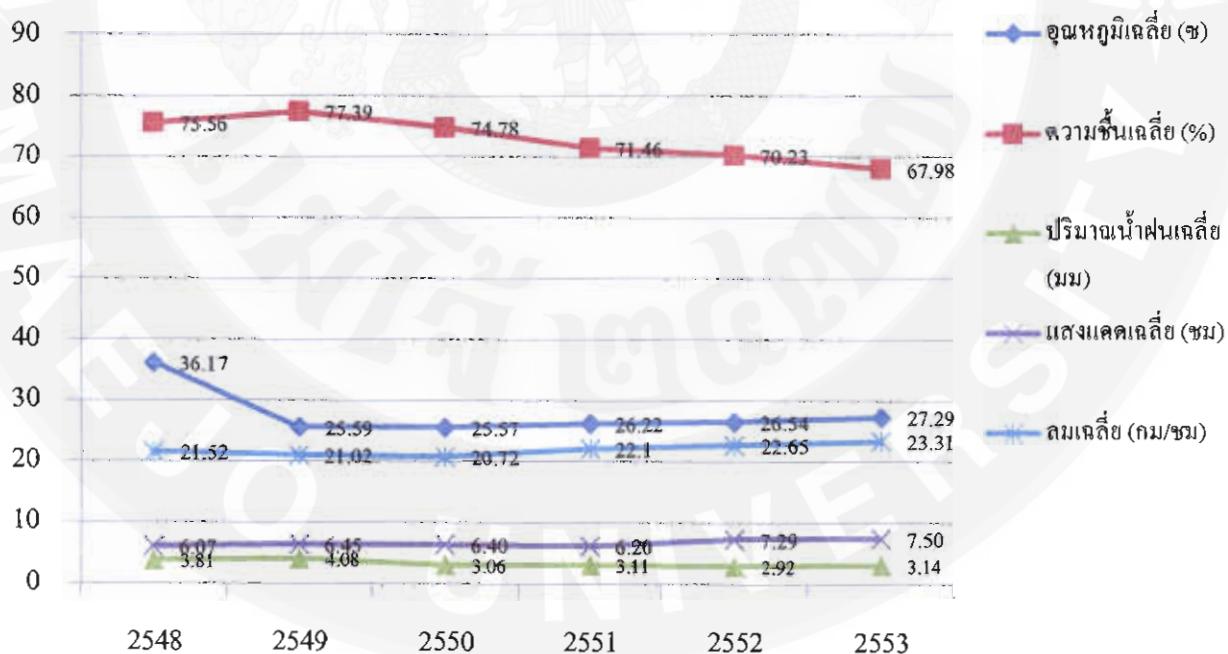
ກາພທີ 32 ທີ່ຕັ້ງ ອາຄານເບີຕ ແລະ ກາຣເຂົ້າສີ້ນພັນທີສຶກຍາ

ภาพที่ 33 ลักษณ์ภูมิประเทศ เทศบาลนครเชียงใหม่

3) สภาพภูมิอากาศ

ภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่ ในรอบ 5 ปี (พ.ศ. 2548 - 2553) จากรายงานข้อมูล อุตุนิยมวิทยา ของฝ่ายสารสนเทศอุตุนิยมวิทยา ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ โดยทั่วไปอากาศร้อน ชื้น ในช่วงเดือนมีนาคมจนถึงเดือนตุลาคม เนื่องจากอิทธิพลของลมหนาวสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมี สภาพหน้าวีนในช่วงเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ อันเนื่องมาจากการอิทธิพลของลม หนาวสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด ในปี 2550 เท่ากับ 25.57 องศาเซลเซียส และ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ในปี 2548 เท่ากับ 36.17 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนในรอบ 5 ปี เฉลี่ยสูงสุด ในปี 2549 วัดได้ 4.08 มิลลิเมตร เฉลี่ยต่ำสุด ในปี 2552 วัดได้ 2.92 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย สูงสุดในปี 2549 เท่ากับ 77.39 เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์ในรอบ 5 ปีของจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้ม ค่อนข้างลดลง ปริมาณน้ำฝนในรอบ 2 ปี (2552-2553) มีแนวโน้มสูงขึ้น (ภาพที่ 34)

ภาพที่ 34 ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่เฉลี่ย ในรอบ 5 ปี (2548-2553)

ที่มา: ฝ่ายสารสนเทศอุตุนิยมวิทยา ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ

4) การปักธง

พื้นที่รับผิดชอบเทศบาลนครเชียงใหม่ครอบคลุมพื้นที่ 14 ตำบล ได้แก่ ตำบลหาดใหญ่ ตำบลลี้หางเมือง ตำบลศรีภูมิ ตำบลวัดเกต ตำบลลี้หางคลาน ตำบลพระสิงห์ ตำบลสุเทพบางส่วน ตำบลป่าแಡคบางส่วน ตำบลฟ้าข่าน ตำบลหนองป่าครึ้งบางส่วน ตำบลท่าศาลาบางส่วน ตำบลป่าตัน ตำบลหนองหอยบางส่วน และตำบลลี้หางเพือกบางส่วน

4.2.2 ลักษณะการใช้ที่ดินของชุมชนเมือง

เทศบาลนครเชียงใหม่ตั้งอยู่ในฝั่งแม่น้ำปิงทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก มีแม่น้ำปิงไหลผ่านในแนวทิศเหนือ-ใต้ มีดอยสุเทพตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเมือง ลักษณะพื้นที่เป็นที่ลาดเชิงเขา ลาดเอียงจากเชิงยอดสุเทพทางทิศตะวันตกและทิศตะวันตกเฉียงเหนือสูงตัวเมือง มีระดับความสูง 320 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ลักษณะการใช้ที่ดินของชุมชนเมือง เป็นดังนี้

1) การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก โดยมากอยู่บริเวณศูนย์กลางเมือง บริเวณศูนย์เมืองและพื้นที่โดยรอบ ได้แก่ บริเวณถนนพื้นที่ติดตัน ถนนศรีคอนซัช ถนนลี้หางคลาน ถนนบุญเรืองฤทธิ์ ถนนพชรสาร และถนนแนวถนนที่เชื่อมโยงออกสู่พื้นที่โดยรอบชุมชนเมือง ได้แก่ ถนนไชยนา ถนนห้วยแก้ว ถนนเจริญประทศ ถนนเจริญเมือง ถนนแก้วนวรัญ เป็นต้น และบริเวณพื้นที่ริมสองฝั่งแม่น้ำปิง พื้นที่ดังกล่าวเป็นบริเวณที่ประกอบกิจกรรมการค้าและธุรกิจ ประกอบด้วยตลาดต่างๆ อาคารสำนักงาน ร้านค้า โรงแรม และศูนย์ธุรกิจต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพระสิงห์ ตำบลลี้หางคลาน และบางส่วนของตำบลวัดเกต ตำบลหาดใหญ่ ตำบลสุเทพ และตำบลศรีภูมิ

2) การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ลักษณะอาคารบ้านเรือนประเภทบ้านแฉว บ้านเดี่ยว หอพัก อาคารชุดพักอาศัย อยู่ตั้งจากบ้านพักอาศัยหนาแน่นมากและบ้านพานิชยกรรมของชุมชนเมืองอื่นๆ ได้แก่ บริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ถนนนิมนาน เหมินทร์ ถนนทุ่งโขเต็ต ถนนเวียงพิงค์ ครอบคลุมบางส่วนของพื้นที่ตำบลศรีภูมิ ตำบลลี้หางคลาน ตำบลลี้หางฯ และตำบลสุเทพ และตำบลหนองป่าครึ้ง

3) การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย เป็นบริเวณพื้นที่ที่มีการอยู่อาศัยเบาบาง ลักษณะอาคารบ้านเรือนประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฉว เป็นส่วนใหญ่ ความสูงประมาณ 1-2 ชั้น ได้แก่บริเวณพื้นที่ตำบลฟ้าข่าน ตำบลป่าตัน ตำบลลี้หางเพือก ตำบลหนองหอย และตำบลป่าแಡค

4) การใช้ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาอุณภพสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่ที่ส่งเสริมต่อสภาพแวดล้อมของชุมชนเมืองเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย ได้แก่พื้นที่สวนสาธารณะของเมือง พื้นที่ริมน้ำ แนวที่โล่งสีเขียวริมน้ำ แนวพื้นที่ป่าลึกต้นไม้สองฝั่งถนน ซึ่งเป็นการดึงความเป็นธรรมชาติ และอากาศที่ดีเข้าสู่เมือง การใช้ที่ดินประเภทนี้ได้แก่ บริเวณสองฝั่งแม่น้ำปิง และสวนสาธารณะค่ายๆ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

5) การใช้ที่ดินประเภทสถานบันราษฎร การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เป็นการใช้ที่ดินเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายๆ ของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ศูนย์บริการ ที่ทำการ ของรัฐบาล และที่สาธารณูปประโยชน์ มีที่ดังกระจายอยู่ทั่วไปในเขตเทศบาล เช่น บริเวณริมน้ำ ลุ่มแม่น้ำปิง ถนนนิมิต ถนนเจริญประเทศ ถนนทุ่งโขเต็ล ริมฝั่งแม่น้ำปิงด้านทิศตะวันตก และในบริเวณพื้นที่คูเมืองเชียงใหม่

6) การใช้ที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา ได้แก่ ห้องสนับสนุน มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา วิทยาลัย โรงเรียนระดับค่ายๆ สถานรับเลี้ยงเด็ก การใช้ที่ดินประเภทนี้ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้แก่ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ทางด้านทิศตะวันตกของชุมชนเมือง สถาบันการศึกษาและโรงเรียนค่ายๆ ภายใต้เขตคูเมือง และบริเวณถนนห้วยแก้ว

7) การใช้ที่ดินประเภทสถานบันศาสนา ได้แก่ วัด มัสยิด โบสถ์คริสต์ ศาสนสถาน สุสาน ป่าช้า พวนากที่สุดในพื้นที่เขตคูเมืองเชียงใหม่ คำนวนพะสิ่ง ทางด้านทิศตะวันตกในพื้นที่ด้านหลังคลอง คำนวนพะสิ่ง แม่น้ำปิงที่ต่อเนื่องกับแนวเขตคูเมืองในพื้นที่ด้านหลังคลอง คำนวนพะสิ่ง ทางด้านทิศใต้ของเขตคูเมือง ในพื้นที่ด้านหลังยา

4.1.3 จำนวนประชากร

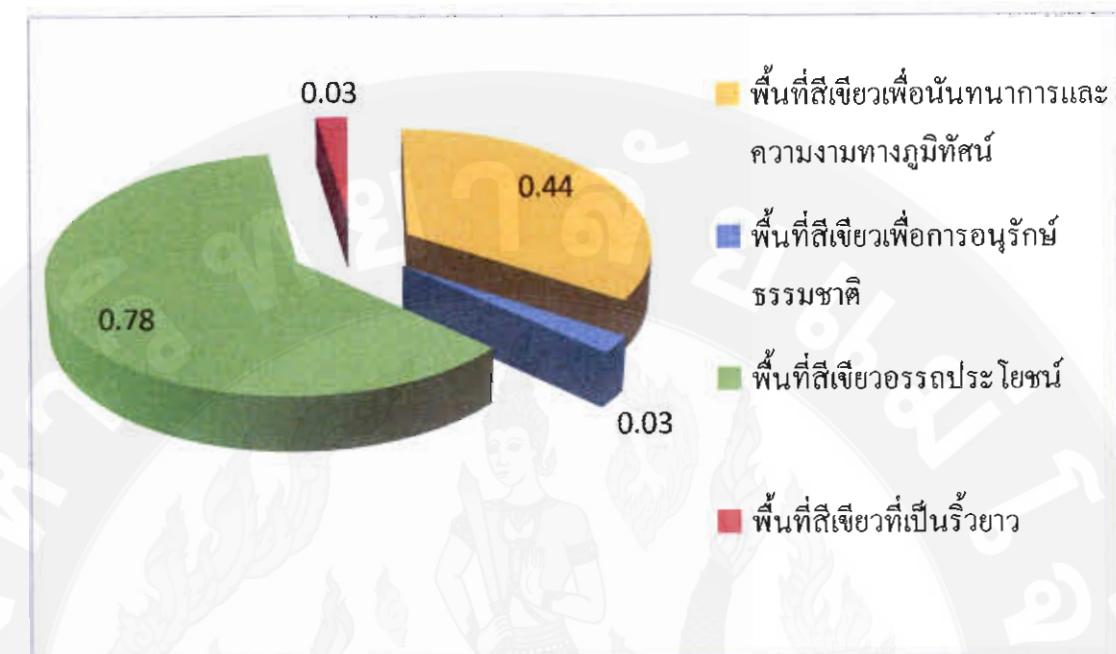
ประชากรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามทะเบียนรายภูร พ.ศ 2554 แยกเป็นชาย 66,036 คนหญิง 75325 คน รวมทั้งสิ้น 141,361 คน (งานทะเบียนรายภูร ฝ่ายปกครอง สำนักปลัดเทศบาล, 2554) จำนวนตัวเลขประชากร เป็นจำนวนตัวเลขของประชากรที่มีหลักฐานทางทะเบียนรายภูรอยู่ในเขตเทศบาลเท่านั้น ซึ่งมีประชากรอีกจำนวนหนึ่งที่เดินทางเข้ามาประกอบอาชีพ นักเรียน นักศึกษา แรงงานค่างค้าว/ค่างถิ่น และนักท่องเที่ยว ที่เดินทางเข้ามาซั่งเทศบาลนครเชียงใหม่ในแต่ละวัน กลุ่มประชากรจำนวนนี้เป็นส่วนที่ไม่ทราบจำนวนแน่ชัด (ประชากรแห่ง) ซึ่งเป็นประชากรที่เข้ามาใช้บริการสาธารณูปการค่ายๆ ภายใต้เขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก จึงนับเป็นกลุ่มประชากรที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารดินแดนของเมือง ทั้งนี้ประชากร

กลุ่มนี้ยังไม่มีการสำรวจจำนวนที่แน่นัด และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลข้อนหลัง พบว่า จำนวนประชากรตามทะเบียนรายฉุรนีแนวโน้มลดลง ในขณะที่จำนวนบ้านมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

4.1.4 พื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

"พื้นที่สีเขียว" คือ พื้นที่กลางแจ้งและกี่กกลางแจ้งที่มีขอบเขตที่คินทั้งหมดหรือบางส่วนปักกุดด้วยพืชพรรณที่ปลูกบนดินที่ซึมน้ำ หมายรวมถึงพื้นที่สีเขียวในเมืองและนอกเขตเมือง อาจเป็นพื้นที่สาธารณะหรืออุทยานที่สาธารณะสามารถใช้ประโยชน์ ประกอบด้วยพื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการและความงามทางภูมิทัศน์ พื้นที่อุตสาหกรรมและกี่กธรรมชาติอันเป็นอันที่อยู่ของสั่งมีชีวิต ได้แก่ พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชั่วน้ำ รวมถึงพื้นที่ชายหาด พื้นที่ริมน้ำ พื้นที่ที่เป็นริเวอร์ไซด์ตามแนวเส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำ และแนวทางสาธารณูปการต่างๆ หรือพื้นที่อื่นๆ เช่น พื้นที่สีเขียวที่ปล่อยกรรังสี พื้นที่สีเขียวที่ถูกถอนกวนสภาพธรรมชาติและพื้นที่สีเขียวที่มีการใช้ประโยชน์ ผสมผสานกัน เมื่อเทียบการใช้พื้นที่สีเขียวกับจำนวนประชากรตามทะเบียนแล้ว พบว่า มีพื้นที่สีเขียว 3 ตารางเมตร ต่อคน ซึ่งน้อยกว่ามาตรฐานที่จะต้องมี 4 ตารางเมตรต่อคน ทั้งนี้ยังไม่รวมประชากรที่เข้ามาในเขตพื้นที่เทศบาล ซึ่งสามารถคำนวณพื้นที่สีเขียวออกเป็น 4 ประเเกท ดังนี้

1. พื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการและความงามทางภูมิทัศน์ มีพื้นที่โดยประมาณ 0.44 ตารางกิโลเมตร
2. พื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ มีพื้นที่โดยประมาณ 0.03 ตารางกิโลเมตร
3. พื้นที่สีเขียวอุตสาหกรรม 0.78 ตารางกิโลเมตร
4. พื้นที่สีเขียวที่เป็นริเวอร์ไซด์ มีขนาดพื้นที่โดยประมาณ 0.03 ตารางกิโลเมตร โดยจะเห็นได้ว่า เทศบาลนครเชียงใหม่มีพื้นที่สีเขียวอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นพื้นที่สีเขียวนันทนาการและความงามทางภูมิทัศน์ พื้นที่สีเขียวริเวอร์ไซด์ และพื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติความสำคัญ แสดง ดังภาพที่ 35

ภาพที่ 35 แสดงปริมาณพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ปัจจุบัน

มีรายละเอียดของสถานที่ ขนาดพื้นที่ ของสวนประเภทต่างๆ ตามข้อมูลฝ่ายสวนสาธารณะ ส่วน
การใช้ สำนักการช่าง พ.ศ 2554 ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 พื้นที่สีเขียวเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

สถานที่	ขนาด พื้นที่ โดยประมาณ (ตร.ม.)	สถานที่	ขนาดพื้นที่ โดยประมาณ (ตร.ม.)
1. พื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการและความงามทางภูมิทัศน์ มีขนาดพื้นที่โดยประมาณ 0.44 ตารางกิโลเมตร			
1. สวนล้านนา ๙	240,000	10. สวนกาญจนาราม	16,000
๒. สวนหยอมเชิงสะพานเฉลิมพระ เกียรติ	2,400	11. สวนหยอมบ้านพักวิทยาลัย นาฏศิลป์กำ	4,700
3. สวนหยอมตลาดต้นลำไย	4,800	12. สวนหยอมหน้าห้องผู้ว่า ราชการเชียงใหม่	2,400
4. สะพานนรัฐด้านทิศตะวันตก	20	13. สวนหยอมหน้าสุสานนายยา	3,600

5. สะพานน้ำรัชดาภิเษกตะวันตก	20	14. สวนหย่อมหน้าสุสานนายยา	3,600
6. หน้าสวนบวกหาด	20,116	15. สวนรถไฟ	75,200
7. สวนหย่อมซอยเดียบปล่อง	400	16. สวนบ้านเด่น	16,000
8. สวนรุกขชาติ (สวนสุขภาพห้วยแก้ว)	49,600	17. สวนหย่อมถนนระแง	1,660
9. สวนสุขภาพสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ	8,000		
2. พื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติมีขนาดพื้นที่โดยประมาณ 0.03 ตารางกิโลเมตร			
1. ภูมิทัศน์ลำคูใหญ่	120	2. ภูมิทัศน์คลองแม่ข่า	31,200
3. พื้นที่สีเขียวรองรับประโยชน์มีขนาดพื้นที่โดยประมาณ 0.78 ตารางกิโลเมตร			
1. สนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่	30,000	16. สวนหย่อมประตูสวนดอก	1,400
2. ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่	48,000	17. สวนหย่อมประตูสวนปรง	1,200
3. อนุสาวรีย์ช้างเผือกและสวนหย่อม	200	18. แจ่งครีภูมิ	1,600
4. สวนหย่อมหน้าวัดสวนดอก	4,800	19. แจ่งกะคำ	1,000
5. สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่	1,524	20. แจ่งหัวริน	1,600
6. สวนหย่อมหน้าวัดพระสิงห์	856	21. ภูบอร์มนุสลิมสันศิธรรัม	14,400
7. สวนหย่อมอนุสาวรีย์พญาเมืองราย	180	22. สุสานนายยา	73,000
8. สวนหย่อมศูนย์เยาวชน	1,372	23. บ้านพักผู้ว่าราชการเชียงใหม่	5,000
9. สุสานช้างเผือก	5,000	24. อนุสาวรีย์ค่ายกาวิละ	4,800
10. อนุสาวรีย์สามกษัตริย์	3,440	25. สุสานคริสตี้บินหนองประทีป	1,000
11. สุสานบ้านเด่น	6,000	26. สวนหย่อมแจ่งกู่เชียง	400
12. สนามกอล์ฟพยัมนาคা	60,000	27. ลานประตูท่าแพทางทิศใต้	5,000
13. ประตูท่าแพ	5,200	28. สวนหย่อมหน้าวัดนานาหารี	58
14. สวนหย่อมประตูช้างเผือก	40	29. สวนหย่อมหน้าวัดโถกโน๊ต	55
15. สวนหย่อมประตูเชียงใหม่	1,116		
4. พื้นที่สีเขียวที่เป็นริมทาง มีขนาดพื้นที่โดยประมาณ 0.03 ตารางกิโลเมตร			
1. แม่น้ำปิงฝั่งทิศตะวันตก	16	27. เกาะกลางแจ่งครีภูมิ	550
2. ถนนเชียงใหม่ - ลำพูน	1,200	28. เกาะกลางแจ่งกะคำ	60
3. Local Road โถกสตานารถไฟ	5	29. เกาะกลางแจ่งกู่เชียง	2,138
4. สวนพักผ่อนเชิงสะพานน้ำรัช	1,008	30. เกาะกลางถนนท่าแพ	20

5. คันไม้ร่มฝังแม่น้ำปิง	3,200	31. เกาะกลางสมเพชร	350
6. สวนหย่อมเชิงสะพานนวรัฐค้าน ทิศเหนือ	400	32. เกาะกลางหน้าทท.	44
7. แม่น้ำปิงฝั่งทิศตะวันออก	1,672	33. เกาะกลางประตูสวนดอก	32
8. เกาะกลางแจ่งหัวริน	35	34. เกาะกลางประตูสวนดอกแยก ถนนสุเทพ	135
9. เกาะกลางประตูช้างเผือกค้านนอก	25	35. เกาะกลางแยกหน้าวัดเชียงยืน	12
10. เกาะกลางประตูช้างเผือกค้านใน	31	36. เกาะกลางแยกถนนวัวลาย	80
11. เกาะกลางวงเวียนหน้าสนามกีฬา เทศบาล	59	37. ถนนสุเทพ	1,500
12. เกาะกลางแยกถนนลอดบ่คละห์	28	38. ถนนอักษารชร	800
13. เกาะกลางสนามกีฬาเทศบาลหน้า วิทยาลัยพล	46	39. ถนนรัตนโกสินทร์	1,800
14. เกาะกลางแยกน้ำพุสมเพชร	157	40. ถนนเจริญเมือง	1,600
15. เกาะกลางสี่แยกโรงเรียนบัวระ วงศ์	24	41. ถนนเลียบทางรถไฟ	200
16. เกาะกลางถนนสายสนามบิน	200	42. เกาะกลางตลาดทิพย์เนตร	33
17. เกาะกลางหน้าตลาดต้นลำไย	1,834	43. เกาะกลางโรงเรนวนโรส แคนดี้พาเลซ	38
18. สวนหย่อมสี่แยกเมืองสมุทร	25	44. เกาะกลางสวนแยกอักษารชร	6
19. สามแยกป่าแพง ถนน รัตนโกสินทร์	25	45. เกาะประตูสวนปูรุษ	60
20. สวนหย่อมห้าแยกสันติธรรม	9	46. เกาะกลางหน้าโรงเรียนวัฒโนฯ	28
21. ถนนทางเข้าสนามบิน	200	47. ถนนวังสิงห์คำ	50
22. ถนนหิดล	150	48. ถนนวิชยานนท์	20
23. ถนนหัวยแก้ว	2,500	49. ถนนบุญเรืองฤทธิ์	1,000
24. ถนนแก้วนวรัฐ	800	50. ถนนศรีดอนชัย	200
25. ถนนท่าแพ	1,000	51. ภูมิทัศน์สี่แยกรินคำ	1,000
26. ถนนช้างกลาง	2,000		

ที่มา : ฝ่ายสวนสาธารณะ ส่วนการโยธา สำนักการช่าง(ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554)

4.1.5 ชุมชน

ปัจจุบัน เทศบาลนครเชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 แขวง โดยแต่ละแขวงจะมีชุมชนอยู่ใน ความรับผิดชอบของตน ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งสิ้น 90 ชุมชน

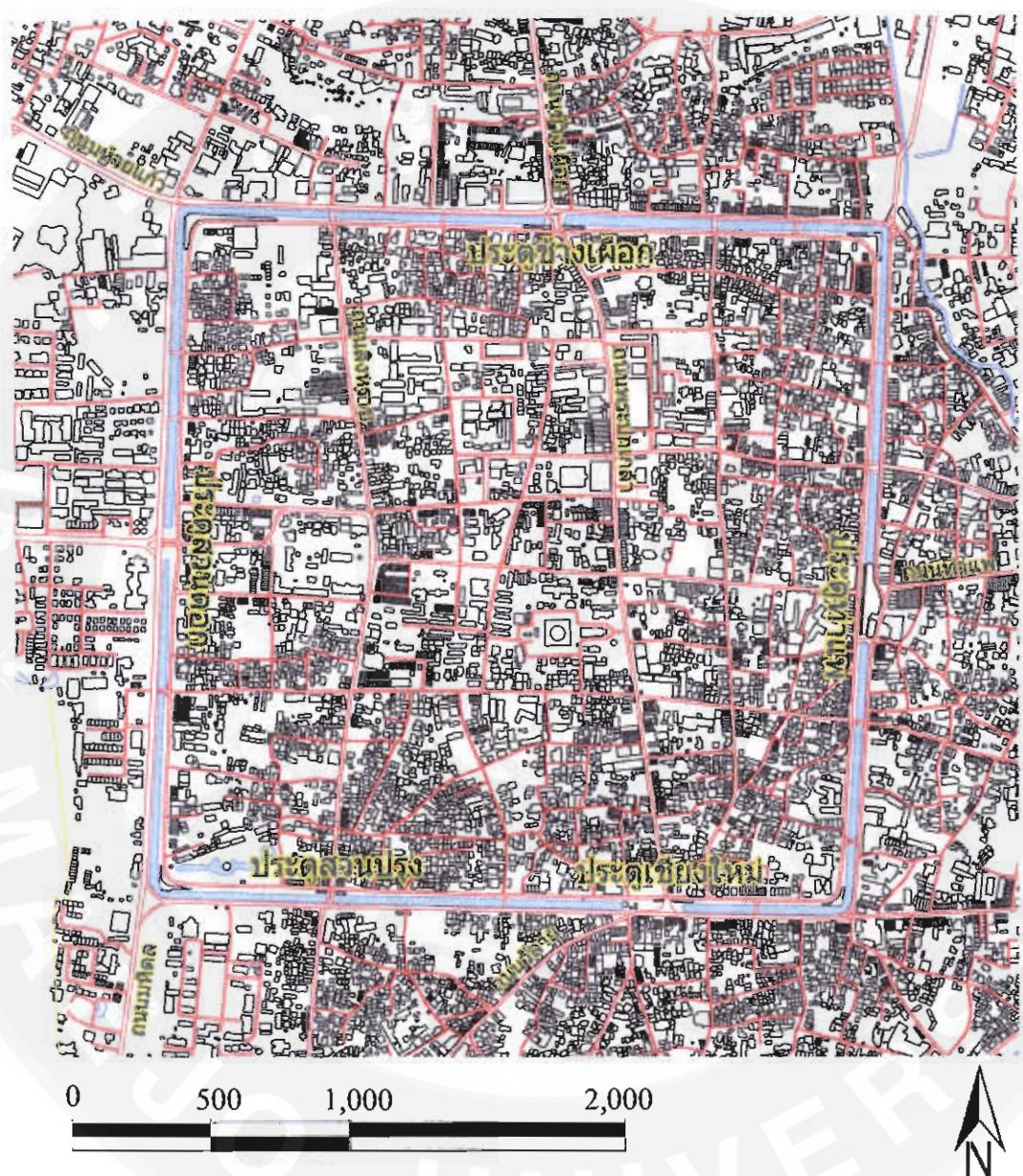
4.2 การประเมินศักยภาพพื้นที่โครงข่ายสีเขียว/เส้นทางจักรยานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และ พื้นที่โดยรอบ

4.2.1 พื้นที่รอบคูเมืองเชียงใหม่

กำแพงเมืองเชียงใหม่ เป็นกำแพงของเมืองนครพิงค์เชียงใหม่ สร้างขึ้นพร้อมๆกับการสถาปนาอาณาจักรล้านนา ในรัชสมัยพญามังราย เพื่อเป็นเมืองหลวงของล้านนา โดยขึ้นแรกได้บุคคล เมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีความยาวด้านละประมาณ 1,600 เมตร และนำดินที่ได้จากการบุคคลเมืองนั้นขึ้นไปปูเป็นแนวกำแพงเมือง(ภาพที่ 36) โดยเริ่มบุคคลที่มุนตะวันออกเฉียงเหนือคือเจ่งศรีภูมิอัน เป็นทิศมงคลก่อน แล้วก่ออิฐขนาดสองข้างกันดินพังทลาย ข้างบนกำแพงปูอิฐตลอดแนวทำเสมอไว้ บนกำแพงทั้งสี่ด้าน และประดับเมืองอีกทั้งสี่แห่ง หลังจากที่เชียงใหม่ได้รับอิสรภาพจากพม่า พระเจ้ากาวิละ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์ที่ 1 ทรงโปรดให้บูรณะกำแพงเมือง(ภาพที่ 37) เป็นครั้งใหญ่ เป็นกำแพงอิฐที่มีความมั่นคงทนทาน ในปี พ.ศ. 2491 เนื่องจากกำแพงเมืองเชียงใหม่มีสภาพทรุดโทรมลงอย่างมาก และบางแห่งก็พังเป็นชากปรักหักพัง ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ทางเทศบาลนครเชียงใหม่ จึงได้เริ่มรื้อกำแพงออก เพื่อสร้างถนนและเส้นทางคมนาคมในตัวเมืองนี้

ภาพที่ 36 คูเมือง กำแพงเมืองเชียงใหม่ ในอดีต ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่บันทึกภาพ ที่มา: <http://th.wikipedia.org>

ภาพที่ 37 คู่เมืองเชียงใหม่ รูปที่เหลี่ยมจัตุรัส

ภาพที่ 38 กิจกรรมปั่นจักรยานของนักท่องเที่ยว ภาพที่ 39 สภาพแวดล้อมคุณเมือง บริเวณหน้า

สวนสาธารณะอนงบวกหาด

1) ปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร มีขนาด 6 เมตร รถวิ่งทางเดียว (one way) ขนาดฟุตบาทวิถีมีความกว้างประมาณ 3-4 เมตร ในบางช่วง และบางช่วงก็ไม่ต่อเนื่องและไม่สามารถผ่านไปได้ต้องใช้เส้นทางร่วมกับคนและรถยนต์ทั้งไป ไม่มีช่องทางสำหรับจักรยาน อาจก่อให้เกิดอันตราย สำหรับผู้ใช้จักรยาน เพราะต้องมาใช้เส้นทางร่วมกับรถยนต์ทั้งไป ซึ่งแยอัด และการจราจรติดขัด รวมถึงไม่มีการแบ่งช่องจราจร ให้สำหรับผู้ใช้จักรยาน หรือผู้พิการทั้งไป

- ความปลอดภัยและความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน เนื่องจากปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน หากมีการจัดการจราจรเพื่อให้มีทางจักรยาน ควรห้ามรถยนต์ชนิดอื่นเข้ามาใช้ หรือจอดในเส้นทางจักรยาน เพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่

- จุดขอรถ/จุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอดจักรยาน

- ความลาดชัน/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค ถนน พื้นที่เป็นพื้นที่ราบและมีท่อระบายน้ำ และสามารถระบายน้ำลงสู่คุณเมือง ภาพที่ 40-41

ภาพที่ 40 ท่อระบายน้ำ

ภาพที่ 41 การระบายน้ำผิวดินสู่คูเมือง

- การเชื่อมโยงของพื้นที่ มีการเชื่อมโยงได้ดี เนื่องจากเป็นพื้นที่คูเมือง และเป็นพื้นที่เมืองเก่า มีการสัญจรที่เชื่อมโยงพื้นที่อื่นๆรอบนอกได้ดี รวมถึงผู้คนส่วนใหญ่ก็นุ่งเข้ามาท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าอีกด้วย

- กิจกรรมในพื้นที่ รอบคูเมืองเก่าไม่มีกิจกรรม เนื่องจากพื้นที่มีข้อจำกัด ด้านขนาดของพื้นที่ว่างเพื่อการใช้ประโยชน์ ยกเว้น ช่วงเทศกาลสงกรานต์ จะมีนักท่องเที่ยวและประชาชน และบางช่วงเวลา ก็มีนักท่องเที่ยวปั่นจักรยานรอบคูเมือง (ภาพที่ 38) แต่มีข้อจำกัด เพราะไม่มีเส้นทางสำหรับจักรยานบนต้น

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) สภาพภูมิอากาศในพื้นที่มีการอาบแดด ค่อนข้างร้อน เนื่องจากเป็นช่วงเวลากลางวัน และสถานที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีอาคารสิ่งก่อสร้างจำนวนมาก และแออัดจึงทำให้มีความร้อนสูง รวมถึงจำนวนรถยนต์มีมากทำให้ผู้คนวันและไนต์มาก

- พืชพรรณ (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, รั่มเงาของพารณ์ไม้ในเส้นทาง) ได้แก่ ไทร โพธิ์ ชงโค หางนกยูง ชนพูพันธุ์ทิพย์ เสลา อินทนิล แคಡค และข่อย ซึ่งเป็นไม้ให้ร่มเงาเหมาะสมในการพัฒนาเป็นเส้นทางจักรยาน และทางเท้าเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ต่างๆ

- สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ ได้แก่ สวนสาธารณะหนองบวก หาด สวนสาธารณะกาญจนากิ่ง พื้นที่สีเขียวโดยรอบคูเมือง รัศมีบริการในย่านชุมชน

- ปัญหาทางสีงแผลส้ม ไม่พับพื้นที่ หรือบริเวณที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสีงแผลส้ม ในลักษณะ ยกเว้นตลาดประชุมเชียงใหม่ที่มีกลืนของน้ำเสีย และห้องน้ำสาธารณะ จากการทิ้งของร้านขายสินค้า แบบรถเข็น และในตลาด

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโศกเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่เป็นเขตเมืองเก่า และติดต่อกับกำแพงเมืองเก่า/คูเมือง
- บุ珉มอง/ทัศนียภาพ เป็นแบบสถาปัตยกรรมล้านนาทั่วไป บริเวณริมน้ำเมืองมีรั้วເພື່ອນໃນ ແລະ พื้นที่ສີເຂົວໂດຍຮອບເມືອງເກົ່າ ກາຍໃນເມືອງເປັນນຸ້ມອງຂອງກູນທັນເມືອງໄດຍທຳໄປ
- ทัศนอุษาດ สถาปัตยกรรมล้านนาโดยภาพรวม มีความสวยงาม ยกเว้นบริเวณที่เป็นตลาด มีการจราจรแออัด และบริเวณที่มีป้ายขึ้นจำนวนมากบดบังທັນຍາກ
- ความเป็นໄไปໄຕในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/สวนริมทาง บริเวณคูเมืองรอบในมีและรอบนอกสามารถพัฒนาเส้นทางจักรยาน และจัดการจราจรเพื่อให้จักรยานสามารถผ่านไปได้ และไม่ hemisphere สำหรับการขัดให้มีสวนหย่อมรอบคูเมืองเนื่องจากเป็นเขตเมืองเก่าต้องการอนุรักษ์พื้นที่ไว้ สวนหย่อมอาจเป็นสีสันเปลกปลอมสำหรับກູນທັນຂອງໄປຮາຜສານ

ภาพที่ 42-43 บุ珉มอง และพื้นที่ສີເຂົວຮອບຄູເມືອງ

4.2.2 เส้นทางถนนหัวยแก้ว

ลักษณะสถาปัตยกรรมล้านนาที่ที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ถนนสัตหีบุรีเชียงใหม่ อุโมւสารีริกุฎาศรีวิชัย ไปยังพระ

ชาตดอยสุเทพ และพระตำหนักดอยดุง ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ รวมถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ต่างๆ ได้

ภาพที่ 44-45 สภาพแวดล้อมถนนห้วยแก้ว

1) ปัจจัยทางกายภาพ(Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร ขนาดช่องจราจรของถนนห้วยแก้ว ตั้งแต่ แข่งหัวดินจนถึงอนุสาวรีย์คูบากรีวิชัย มีขนาดผิวจราจร 8 เมตร มีเกาะกลางถนน 1.50 เมตร โดยประมาณ การจราจรรถวิ่งทางเดียว(one way) ขนาดของบาทวิถีประมาณ 4 เมตร บริเวณด้านหน้าห้างสรรพสินค้าเซนทรัลกาลส่วนแก้ว จนถึงด้านหน้าทิพพระเนตรเซ็นเตอร์ เป็นต้น

- ความปลอดภัยและความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน แต่สามารถเดินหรือปั่นไปสู่พื้นที่อื่นได้ตามบาทวิถี ซึ่งมีความกว้างและปลอดภัยจากจราจรพอสมควร ยกเว้นทางข้ามและทางแยกซึ่งต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

- จุดจอดรถ/จุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอด ความลักษณะ/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่เป็นที่รกร้าง เชิงเขา ให้ลงสู่คลองชลประทาน โดยท่อระบายน้ำของถนน

- การเชื่อมโยงของพื้นที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงไปสู่พื้นที่อื่น โดยใช้บาทวิถี เนื่องจากตั้งอยู่ในย่านที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

- กิจกรรมในพื้นที่ ไม่มีกิจกรรมปั่นจักรยาน หรือเดินมากนัก เนื่องจากสภาพอากาศค่อนข้างร้อน และพร瑄ไม่หรืมเย็นน้อย รวมถึงพื้นที่บาทวิถีมีความสูงค่าไม่เท่ากัน ขาดความต่อเนื่องจึงยากในการใช้จักรยานในการเดินทาง

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) มีอุณหภูมิร้อนอบอ้าว และแสงแดดร้อนจัด ในวันที่เก็บข้อมูล รวมถึงในพื้นที่เป็นใจกลางเศรษฐกิจมีการสัญจรหนาแน่น ผู้คนวัน และไอเสียจากรถยนต์มีมาก พื้นที่ข้างเคียงมีสวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวน้อย

- พื้นที่公然 (ไม่ต้น, ไม่พุ่ม, ร่มเงาของพรรณไม้ในเส้นทาง) ไม่มีต้น ได้แก่ ราชพฤกษ์(คุณ) ทางน้ำยังฟริ้ง ลีลาวดี ไม่พุ่ม ได้แก่ ชาติกี้ยน และไทนยอดทอง และหญ้านวลน้อย หญ้านาเลเชีย เป็นต้น

- สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ ได้แก่ สวนrukachati ห้วยแก้ว มีพื้นที่ติดต่อกับสวนสัตว์เชียงใหม่ และอุทยานแห่งชาติอยุธยาปุ่ย รัศมีบริการ

- ปัญหาทางสีสั่งแผลล่อน ไม่พบปัญหาสีสั่งแผลล่อนบนพื้นที่ปัจจุบัน

ภาพที่ 46-47 ร่มเงาของต้นไม้บนบาทวิถีถนนห้วยแก้ว

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโถดเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ เป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยว /สถานที่สำคัญของจังหวัด เช่น พระราชอุดมสุเทพ และพระตำหนักดอยตุง รวมถึงอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย เป็นต้น

- มนมอง/ทัศนียภาพ ของเส้นทางนี้ที่โถดเด่น ได้แก่ มองเห็นภูเขาซึ่งเป็นที่ตั้งของพระราชอุดมสุเทพ ไม่มีทัศนอุจจัตที่รุนแรงจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่

- ความเป็นไปได้ในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/สวนริมทางมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเส้นทางจักรยาน สำหรับสวนริมทางอาจพิจารณารูปแบบที่เหมาะสมกับพื้นที่

4.2.3 เส้นทางท่าแพ-สถานีรถไฟ – สันกำแพง

จากสถานะปัจจุบันท่าแพ(ช่วงปัจจุบันท่าแพ) ซึ่งเป็นสถานีเอนกประสงค์ เพื่อประกอบกิจกรรมของประชาชน ในช่วงเทศบาลงานบุญ และประเพณีสำคัญๆของจังหวัดเชียงใหม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นจุดรวมพลของสมาคมชุมชนจักรยานวันอาทิตย์ เชียงใหม่ ภาพที่ 48 และ 49

ภาพที่ 48-49 สถานีเอนกประสงค์ ช่วงปัจจุบันท่าแพ จุดรวมพลชุมชนจักรยานวันอาทิตย์

1) ปัจจัยทางกายภาพ(Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร บริเวณช่วงปัจจุบันท่าแพเป็นถนนกว้าง และเป็นจุดเริ่มต้นของถนนท่าแพ จนถึงสะพานนวรัตน์ และจวนผู้ว่า และวัดพุทธสถาน ช่องจราจรขนาด 6 เมตร รถวิ่งทางเดียว(One way) มีนาทีวิถีทึ้งสองข้างขนาดประมาณ 2 เมตร แต่ละช่วง ไม่เท่ากัน สามารถใช้ประโยชน์ได้บางช่วง และใช้ประโยชน์ไม่ได้บางช่วง เนื่องจากร้านค้าใช้เพื่อวางขายสินค้าหน้าร้าน

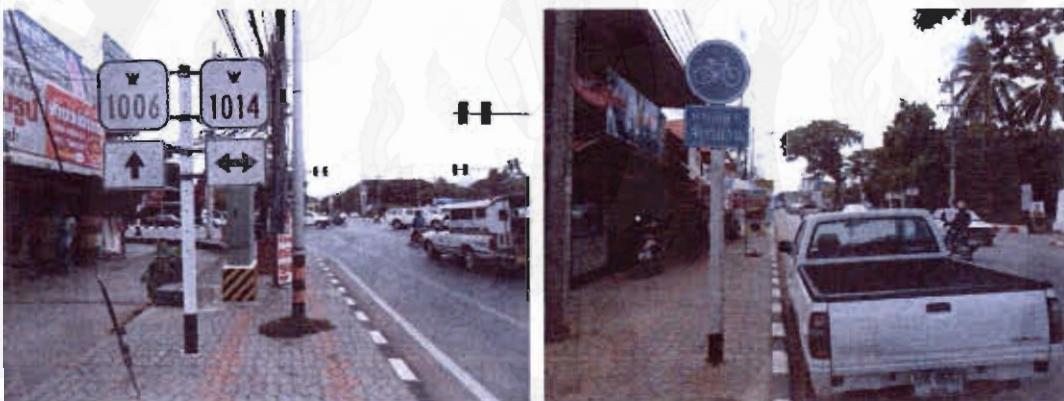
ช่องจราจรตั้งแต่แยกสถานีรถไฟ ผ่านจราจร ประมาณ 8 เมตร นาทีวิถี ประมาณ 3.50 เมตร(ฝั่งขวาเนื้อ) มีการปูกรุงไม้มีน้ำหนาพุ่คบาทเพื่อให้ร่มเงา และฝั่งซ้ายมีนาทีวิถี ประมาณ 1.50 เมตร ไม่มีพรมไม้

- ความปลอดภัยและความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน ปัจจุบันไม่มีทางจักรยานในถนนเส้นนี้ มีปริมาณการจราจรหนาแน่น หากมีเส้นทางจักรยานอาจสามารถลดจำนวนรถยนต์ในเขตเมืองได้

- จุดจอดรถ/จุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอด

- ความลากชัน/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่เป็นที่รับมีความลากชันน้อย ถนนมีท่อระบายน้ำ และลดปัญหาน้ำขังในพื้นที่ ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดูแลโดยเทศบาลครเรียงใหม่

- การเชื่อมโยงของพื้นที่ มีศักยภาพสูง เนื่องจากเป็นพื้นที่แกนกลาง และย่านเศรษฐกิจ รวมถึง เป็นย่านที่มีการประกอบกิจกรรมหลักทางวัฒนธรรม ประเพณีของเมือง เชียงใหม่ สำหรับกิจกรรมในพื้นที่ บริเวณลานเอนกประสงค์ช่วงประตูทำแพ มีกิจกรรมเป็นล้านคน เดินวันอาทิตย์ และจุดรวมสมนาคุณนมจักรยานวันอาทิตย์

ภาพที่ 50 การติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดูแลโดยเทศบาล เช่น จักรยาน และการเดินเท้า

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) สภาพภูมิอากาศร้อนอบอ้าว มีแสงแดดจัดในช่วงเวลากลางวัน ไม่เหมาะสมในการเดินเท้า และปั่นจักรยาน

- พืชพรรณ (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, ร่มเงาของพวรรณ ไม้ในเส้นทาง) พวรรณไม้ในถนนเส้นนี้มีสภาพสมบูรณ์ดี ได้แก่ ต้นประดู่ ชนพูพันธ์ทิพย์ มะค่าไม้ หางนกยูงฟรั่ง และเสลา

- สถานสาธารณูปโภค/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ ได้แก่ สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ รัศมีบริการประมาณ 2 – กิโลเมตร ของชุมชนในละแวกใกล้เคียง ไม่พบสิ่งแวดล้อมที่อาจมีแนวโน้มก่อให้เกิดปัญหาทางสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 51-52 สภาพแวดล้อมเส้นทางจากแยกสถานีรถไฟ

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโถดคเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ เป็นพื้นที่เชื่อมโยงกับบริมน้ำปิง และ เชื่อมไปสู่ถนนชุมเปอร์ไชเยย เพื่อไปสู่แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอไก่เดียง หรือชุมชนรอบนอกและ จังหวัดไก่เดียง

- บุณนอง/ทัศนียภาพ มีความเป็นชุมชนเมืองแออัดในช่วงแรก ตึ้งแต่ถนน ทำเพ นิมของแบบเป็นพื้นที่ธรรมชาติบริเวณริมน้ำปิงทั้งสองฝั่ง ซึ่งมองเห็นได้จากสะพาน นวรัตน์ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสายตาได้ที่จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อ พื้นที่

- ความเป็นไปได้ในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/สวนริมทาง พื้นที่มีศัก กภาพเนื่องจาก อำเภอสันกำแพง ได้มีการพัฒนาเส้นทางจักรยานไว้แล้ว ซึ่งเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการพัฒนาเพื่อรับรองรับให้เกิดการเชื่อมโยงถึงกัน และเข้าถึงได้สะดวกขึ้น

4.2.4 เส้นทางสายเชียงใหม่-หางดง

ถนนเชียงใหม่ หางดง ซึ่งเป็นถนนที่เชื่อมต่อจากคูเมืองด้านทิศใต้ จากประตูเชียง และประตูสวนปุรง เชื่อมพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่กับอำเภอหางดง และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ สวนราชพฤกษ์ ในที่ราฟารี บ้านถวาย อำเภอหางดง จนถึง ดอยอินทนนท์ ซึ่งเส้นทาง สามารถเชื่อมโยงกับถนนวงแหวนรอบนอกพื้นที่ได้ สภาพแวดล้อมบริเวณ โดยรอบเส้นทางจะมี ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ หมู่บ้านจัดสรรต่างๆ และสถานบินนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 53-54 ผิวจราจร และแนวโน้มวิถีของเส้นทางเชียงใหม่-หางดง

1) ปัจจัยทางกายภาพ(Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร เส้นทางเป็นถนนชูปะอ่อร์ไฮเวย์ ขนาด 8 เมตร ทั้งขาไป และกลับ มีเกาะกลางถนนขนาด 2.50 เมตร มีลักษณะเป็นหลังเต่าสูงกว่าระดับผิวจราจรทั้งสองคัน บทวิถีประมาณ 4 เมตร มีเส้าไฟฟ้าแรงสูง และปุกตัน ไม่สองข้างทาง

- ความปลดภัย และความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน เส้นทางแยกระหว่างไป และกลับออกจากกัน ทำให้มีความปลดภัยมากกว่า การจราจรแบบวิ่งสวนทาง เพราะเส้นทางมีรัตน์ทุกประเภทสัญจร โดยไม่มีช่องทางสำหรับจักรยาน และทางเท้า มีศักยภาพในการพัฒนาเส้นทางเท้าและเส้นทางจักรยาน เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ห้างสรรพสินค้า และหมู่บ้านได้ โดยลดการใช้รัตน์ที่ใช้เครื่องยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิง

- จุดจอดรถ/จุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอด

- ความลาดชัน/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ถนนออกแบบ เป็นลักษณะหลังเต่า โดยบริเวณเกาะกลางถนนจะสูงกว่าผิวจราจร และมีทางระบายน้ำบริเวณขอนทางทั้งสองคัน

- การเชื่อมโยงของพื้นที่ สามารถเชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยว ห้างสรรพสินค้า หมู่บ้าน โรงเรียน หรือรีสอร์ฟ และอำเภอรอบนอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้เป็นอย่างดี ส่วนกิจกรรมในพื้นที่ ไม่มีกิจกรรมนันทนาการ หรือการออกกำลังกายบริเวณสองข้างทางของถนนเส้นนี้ เนื่องจากไม่มีร่มเงา และร้อน เส้นทางมีระยะใกล้

ภาพที่ 55-56 บทวิถีไม่พร้อมเพื่อการใช้งานพราบสีสีกรีดขาว

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) อากาศร้อน และคุณแท้สั่งบริเวณริมทาง เพราะไม่มีไม้ยืนต้นให้ร่มเงา
- พืชพรรณ (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, รั่วเจาของพรรณไม้ในเส้นทาง) ได้แก่ ทรงบาดาล จี้เหล็กอเมริกัน เก้าอกลางถนน เช่น สนประดิษฐ์ เพื่องพ้า และชาตกเกียง

- สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ สวนหลวงราชพฤกษ์ สามารถให้บริการได้ตั้งแต่ 5 -10 กิโลเมตร สำหรับประชาชนพื้นที่ข้างละแวกใกล้เคียง และ อำเภอโคลຍรอบ ส่วนปัญหาทางสีสีแวดล้อมปัจจุบันไม่พบสีสีแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบในอนาคต

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโดดเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่สีเขียวเกาะกลางถนน มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้กรุณาทางหลวงประยุกต์ใช้กับเส้นทางอื่นๆ โดยรอบ จังหวัดเชียงใหม่

- มุนมอง/ทัศนิยภาพ มีมุนมองสามารถมองเห็นได้ไกลกว่าพื้นที่ในเขตเทศบาลครเรียงใหม่ เนื่องจากความหนาแน่นของอาคารสูงน้อยกว่า และมีสีสีพื้นที่ชานเมืองที่มีพื้นที่โล่ง และพื้นที่สีเขียวทางการเกษตรมากกว่า ในเมืองที่เป็นทัศนอุจจารท์ที่โดดเด่น

- ความเป็นไปได้ในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/ส่วนริมทาง มีศักยภาพสูงด้านขนาดของเส้นทาง และพื้นที่ในละแวกข้างเคียง ในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อเชื่อมโยงกับเขตเทศบาลนครเชียงใหม่กับแหล่งท่องเที่ยว/พื้นที่สีเขียวโดยรอบ

4.2.5 เส้นทางสายเชียงใหม่-แมริม

สภาพทั่วไปของเส้นทางเชียงใหม่ ไปอ่าเภอแมริม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับศูนย์ราชการเชียงใหม่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียง โรงพยาบาล พื้นที่ส่วนราชการและล้านนา ร 9 ค่ายทหาร สนามกอล์ฟต่างๆ ในละแวกใกล้เคียง สภาพแวดล้อมโดยรวมซึ่งเป็นภูมิทัศน์เมือง ที่มีความเอื้อต่อในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ภาพที่ 57-58 สภาพแวดล้อมเส้นทางเชียงใหม่ - แมริม

1) ปัจจัยทางกายภาพ(Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร ในเส้นทางนี้จะมีขนาดของช่องจราจรที่แตกต่างกัน เช่น ช่องจราจรจากบริเวณกองพันสัตว์ต่างถิ่นแยกสันผีเสื้อมีขนาด 10 เมตร ทั้งสองข้างของถนนชุมเปอร์ไฮเวย์ ทั้งขาไป และขาลับ มีไ佑ล์ทางประมาณ 2 เมตร ซึ่งมีเสาไฟฟ้าและป้ายต่างๆ รวมทั้งต้นไม้สองข้างถนน เกาะกลางมีขนาดประมาณ 2 เมตร ปลูกพร้อมไม้ประดับตลอดเส้นทาง ที่มีเกาะกลาง

- ความปลอดภัยและความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน ขนาดของเส้นทางค่อนข้างกว้าง ดังนั้น จึงมีศักยภาพในการพัฒนาเส้นทางจักรยานที่ปลอดภัย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้จักรยานอย่างแพร่หลาย และลดใช้พลังงานจากการยกตัว

- ชุดจอดรถ/ชุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอด
- ความลาดชัน/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา ในเส้นทางนี้ความลาดชันเป็นหลังเต่า เกาะกลางจะสูงกว่าผิวน้ำ การระบายน้ำจะระบายนลงทางถนน หรือไหล่ทางทึ่งสองด้าน
 - การเชื่อมโยงของพื้นที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สวนล้านนา ๙ และเชื่อมโยงชุมชนในละแวกใกล้เดียวกัน รวมถึงสามารถเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่มีกิจกรรมบันจកยานอย่างเป็นกิจลักษณะ หรือกิจกรรมอื่นๆที่เป็นกิจกรรมนันทนการริมทาง

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) ภูมิอากาศร้อนในช่วงกลางวัน แดดจัด ให้ล่าทางไม่นมีเมียนตันให้ริมทางที่เพียงพอ
- พืชพรรณ (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, รัม遗憾ของพารณ์ไม้ในเส้นทาง) พืชพรรณเกาะกลางถนน ได้แก่ สนประดิพัทธ์ เพื่องฟ้า และชาติกะเกี้ยน ไม่มีต้นบนไหล่ทาง ได้แก่ ขี้เหล็ก อเมริกัน หูกวาง อินทนิล และตะแบก เป็นต้น
- สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ ได้แก่ สวนล้านนา ๙ สามารถบริการประชาชนในเทศบาลเมืองเชียงใหม่ และพื้นที่ใกล้เคียงได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ และพื้นที่สีเขียวของสถานที่ราชการต่างๆ เส้นทางนี้จึงมีศักยภาพในการเชื่อมโยงเส้นทางจักรยานกับสวนสาธารณะ และพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจต่างๆได้ดี ไม่พบพื้นที่ที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางสีสัมภានที่รุนแรง

ภาพที่ 59-60 ลักษณะไหล่ทางและการปูรถพืชพรรณ

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโถดเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ เป็นเส้นทางสู่ศูนย์ราชการ และสถานที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ และมีพื้นที่สีเขียวในละแวกใกล้เคียงจำนวนมาก

- มุมมอง/ทัศนียภาพ เป็นมุมมองของพื้นที่ภูมิทัศน์เมือง และชานเมือง น่าสัก พื้นที่ธรรมชาติป่าไม้ และภูเขา ไม่มีทัศนอุจاذ

- ความเป็นไปได้ในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/สวนริมทาง มีศักยภาพสูงในการพัฒนาเส้นทางจักรยาน เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงกับสวนสาธารณะและพื้นที่สีเขียวในละแวกใกล้เคียงได้ดี และถนนมีความกว้างเพียงพอต่อการพัฒนาทางจักรยาน และทางเท้าได้ดี

4.2.6 เส้นทางสายเชียงใหม่-แม่โข

สภาพแวดล้อมของถนนสาย เชียงใหม่- แม่โข สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มทางการเกษตร เส้นทางถนนสูงจากสภาพพื้นที่เดินประมาณ 2 เมตร เป็นเส้นทางชูปเบอร์ไฮเวย์แยกการจราจรขาไป และกลับ มีเกาะกลางถนนที่สูงกว่าผิวจราจร

ภาพที่ 61-62 ลักษณะเส้นทาง และสภาพแวดล้อมถนนเชียงใหม่-แม่โข

1) ปัจจัยทางกายภาพ(Physical Factors)

- ขนาดช่องทางจราจร เส้นทางเป็นชูปเบอร์ไฮเวย์ มีขนาด 8 เมตรทั้งขาไป และกลับ มีให้ทางประมาณ 1.50 เมตร และพื้นที่ปลูกต้นไม้มีชิดให้ทาง มีเกาะกลางถนนที่สูงกว่าผิวจราจร ลาดเท ลงริมทาง และพื้นที่ธรรมชาติ

- ความปลดปล่อยและความเป็นไปได้ของเส้นทางจักรยาน มีศักยภาพในการพัฒนาเส้นทางจักรยาน แต่ควรระมัดระวัง เนื่องจากถนนเป็นเส้นทางไฮเวย์ บุคลากรวิ่งเร็ว อาจก่อให้เกิดอันตรายได้สำหรับผู้ที่สัญจร โดยจักรยาน

- จุดจอดรถ/จุดจอดจักรยาน ปัจจุบันไม่มีเส้นทางจักรยาน และช่องจอด

- ความลาดชัน/การระบายน้ำ/ระบบสาธารณูปโภค ความลาดชันของเกาะกลางถนนจะสูงกว่าบริเวณอื่น การระบายน้ำบนเส้นทางให้ลดลงริมทาง สูญเสียที่ธรณชาติ

- การเชื่อมโยงของพื้นที่ ส่วนใหญ่ถนนที่เชื่อมโยงเป็นถนนชั้นประปา ไฮเวย์ มีขนาดเส้นทางใหญ่ และกว้าง ความเร็วของรถยนต์ค่อนข้างเร็ว อาจทำให้ยากสำหรับจักรยานในการข้ามถนนและทางแยกต่างๆ ไม่มีกิจกรรมนันทนาการ พักผ่อนหย่อนใจ ปั่นจักรยาน ในเส้นทาง

2) ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology Factors)

- สภาพภูมิอากาศ (ในวันเวลาที่เก็บข้อมูล) มีอากาศร้อนในเส้นทาง เนื่องจากปรณไม่ทึบไม่ได้ปักคุณให้ล่าทาง แต่อุณหภูมิพื้นที่ออกไป และเกาะกลางถนนทำให้ร้อน

- พืชพรรณ (ไม้ต้น, ไม้พุ่ม, รั่วเจาของพรรณไม้ในเส้นทาง) ได้แก่ ตะแบก อินทนิล เลี้ยง และ ชาอยเกี้ยน

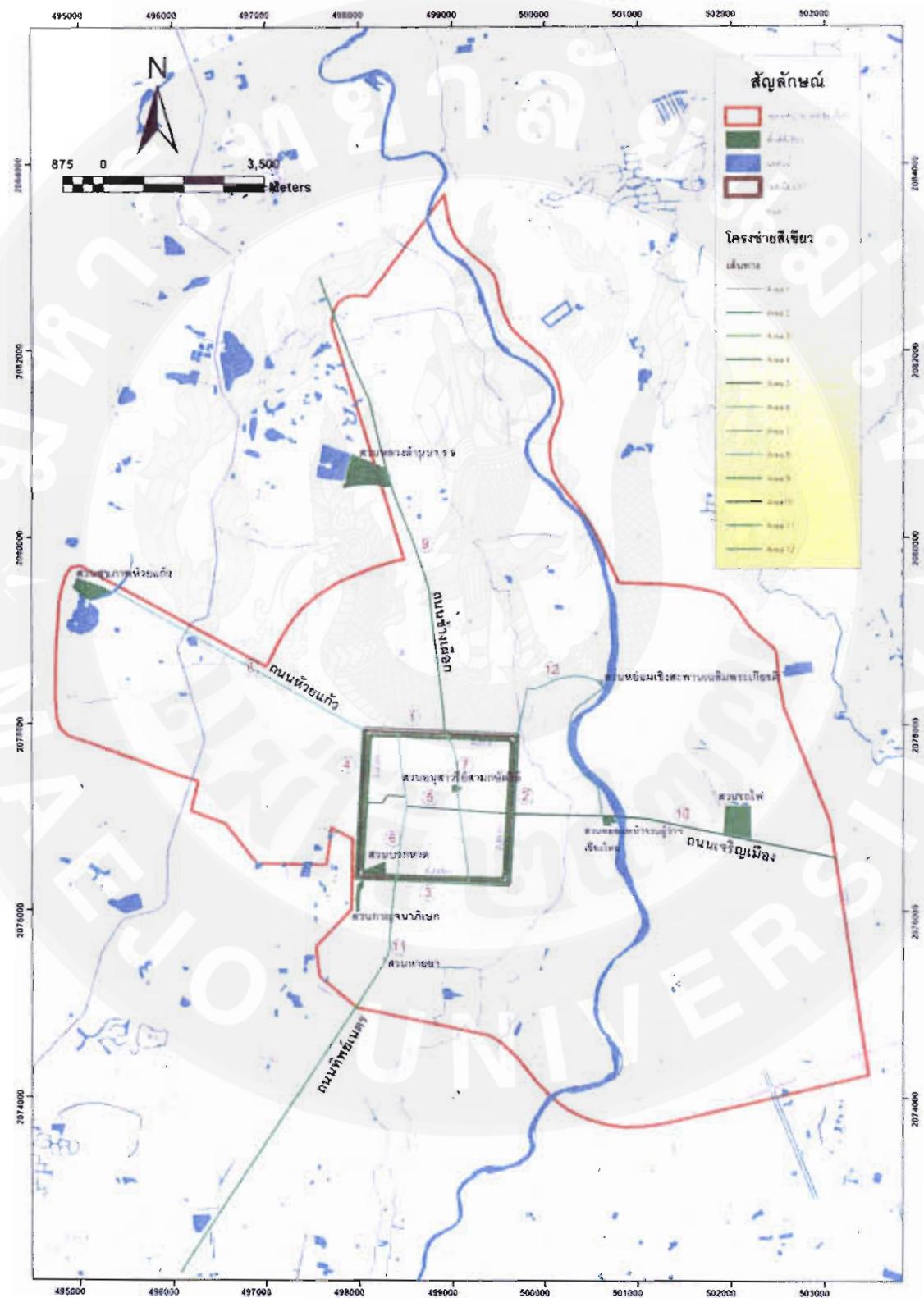
- สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวใกล้เคียง/รัศมีบริการ ไม่มีสวนสาธารณะในละแวกใกล้เคียง และไม่ปรากฏมีพื้นที่ที่จะส่งผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาทางสิ่งแวดล้อมได้

3) ปัจจัยทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Factors)

- ความโดดเด่น/เอกลักษณ์ของพื้นที่ เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงเส้นทางขนาดใหญ่ และวงแหวนรอบกลาง สามารถเข้าถึงได้หลายทาง และมีความสวยงาม

- มนุษย์/ทัศนียภาพ เป็นทัศนียภาพของชานเมือง และมนุษย์ที่เป็นห่วง กว้างเพื่อการเกษตร สถาบันหมู่บ้านจัดสรรเป็นบางช่วง ทัศนอุจاذ ได้แก่ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ จำนวนมากตามทางแยก มีความเป็นไปได้ในการออกแบบเส้นทางจักรยาน/สวนริมทาง ได้แต่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้จักรยานในระดับสูงสุด โดยโครงข่ายจักรยานที่เสนอแนะเพื่อ การออกแบบเส้นทางดังภาพที่ 63

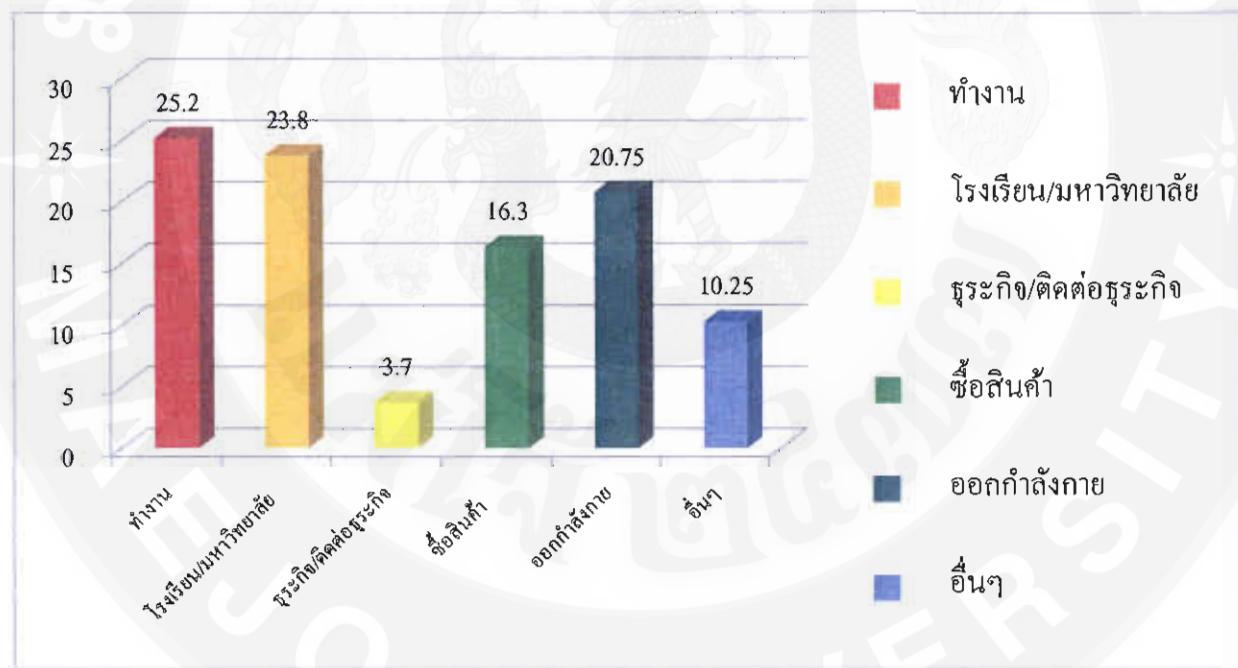
4.3 โครงข่ายสีเขียวที่เสนอแนะ

ภาพที่ 63 โครงข่ายสีเขียวที่เสนอแนะ

4.3 ผลการประเมินผู้ใช้ประโยชน์

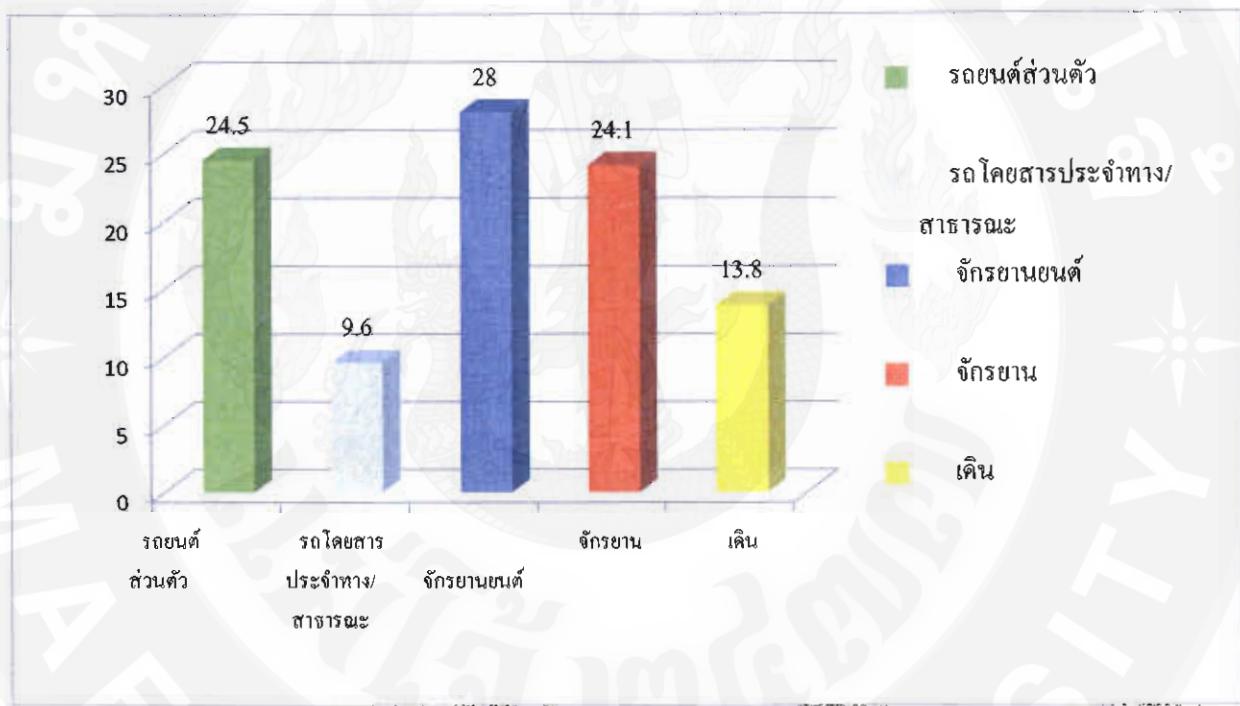
ผลสำรวจผู้ใช้จักรยานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และเมือง โดยรอบ จากการสอบถาม ประชาชนทั่วไป ที่ใช้จักรยานและไม่ใช้จักรยาน ชั้นรุนจักรยานวันอาทิตย์ ชั้นรุนจักรยานเทศบาล ป่าไผ่ และเทศบาลแม่โจ้ และเจ้าหน้าเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงข่ายสีเขียวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ จำนวน 438 คน แยกเป็น ต่างชาติ 90 คน ชาวไทย 348 คน โดยข้อมูลเห็นเกี่ยวกับ จุดประสงค์ในการเดินทางของประชาชน ส่วนใหญ่พบว่า ร้อยละ 25.20 เดินทางไปทำงาน รองลงมา ร้อยละ 23.80 เดินทางเพื่อไปโรงเรียน/มหาวิทยาลัย ร้อยละ 20.75 เดินทางเพื่อไปออกกำลังกาย ร้อยละ 16.30 เดินทางเพื่อไปซื้อสินค้า ร้อยละ 3.70 เพื่อไปคิดต่อธุรกิจ และอื่นๆ ร้อยละ 10.25 (ภาพที่ 64)

ภาพที่ 64 วัตถุประสงค์ในการเดินทาง

สำหรับบ้านพำนัชที่ใช้เดินทางโดยปกติ จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 28.00 ใช้จักรยานยนต์ในการเดินทาง รองลงมา ร้อยละ 24.50 ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง ร้อยละ 24.10 ใช้จักรยานในการเดินทาง ร้อยละ 13.80 เดิน และร้อยละ 9.60 เดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง โดยระยะทางในการเดินทางเที่ยวเดียวโดยประมาณ 2-3 กิโลเมตร ร้อยละ 33.30 รองลงมา

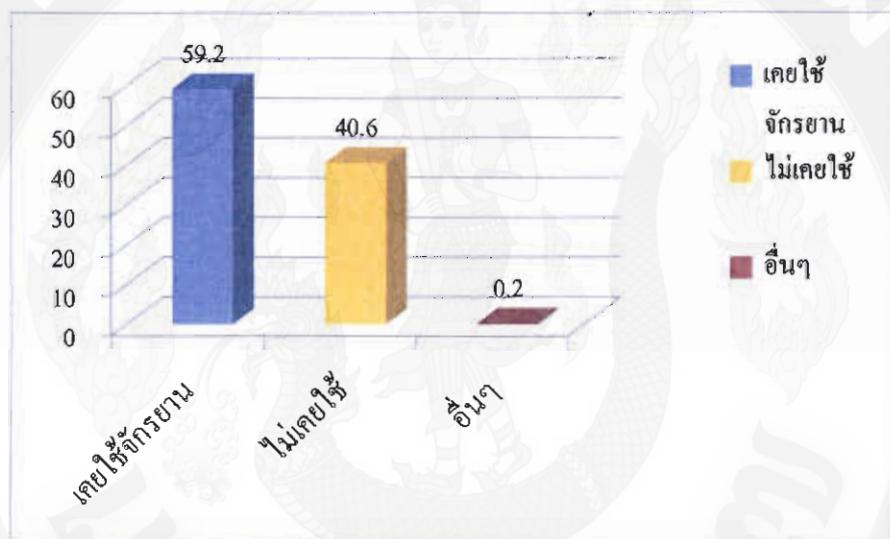
ระยะทางมากกว่า 5 กิโลเมตร ร้อยละ 25.20 ระยะทางน้อยกว่า 2 กิโลเมตร ร้อยละ 21.80 และระยะทาง 3-5 กิโลเมตร ร้อยละ 19.00 และ อื่นๆ เช่น มากกว่า 30 กิโลเมตร ร้อยละ 0.70 โดยใช้เวลาในการเดินทางเที่ยวเดียว(โดยประมาณ)พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 35.10 รองลงมาใช้เวลาในการเดินทาง 10-15 นาที ร้อยละ 27.00 ใช้เวลา 31-45 นาที ร้อยละ 20.60 และมากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 11.50 และใช้เวลา 46-1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.30 อื่นๆ เช่น กำหนดไม่ได้ ร้อยละ 0.50 เป็นต้น

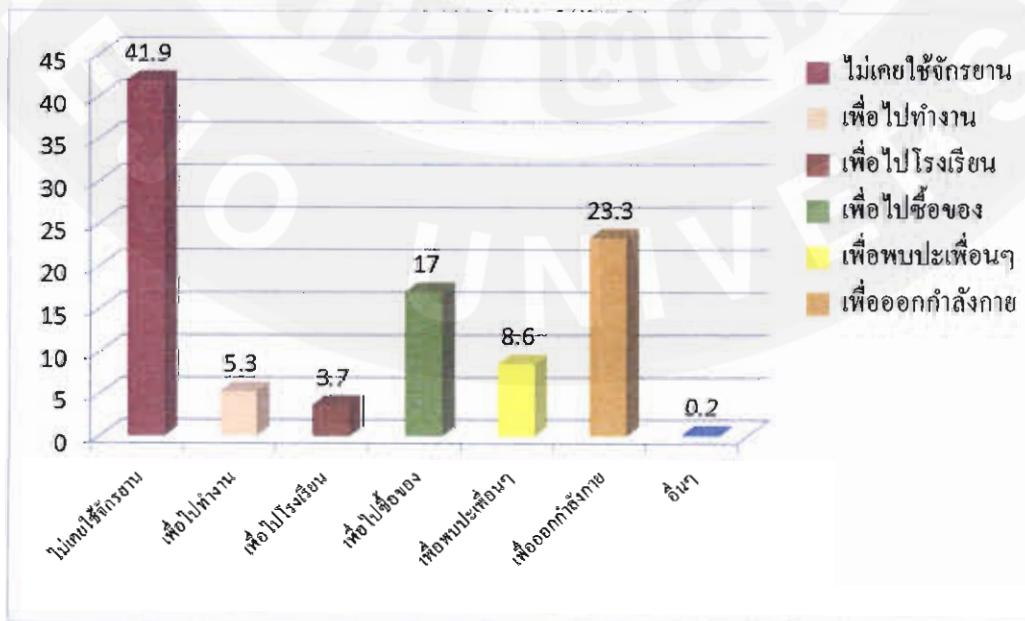
ภาพที่ 65 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

สำหรับประสบการณ์ในการใช้จักรยาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยใช้จักรยาน ร้อยละ 59.20 ไม่เคยใช้ร้อยละ 40.60 และอื่นๆ ร้อยละ 0.20 โดยวัตถุประสงค์ในการใช้จักรยานในการเดินทาง พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 17.00 ใช้จักรยานเพื่อออกกำลังกาย รองลงมา ร้อยละ 23.30 ใช้จักรยานเพื่อไปซื้อของ ร้อยละ 17.00 ใช้เดินทางไปทำงาน ร้อยละ 5.30 ใช้เพื่อไปพับเพื่อนๆ และท่องเที่ยว ร้อยละ 8.60 ใช้ในการเดินทางไปเรียนหนังสือ ร้อยละ 3.70 และอื่นๆ ร้อยละ 0.20 สำหรับเหตุผลที่ใช้จักรยานในการเดินทาง พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.40 ใช้เพื่อออกกำลังกาย รองลงมา ร้อยละ 16.00 ใช้เพื่อต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ร้อยละ 9.00 ใช้เพื่อ

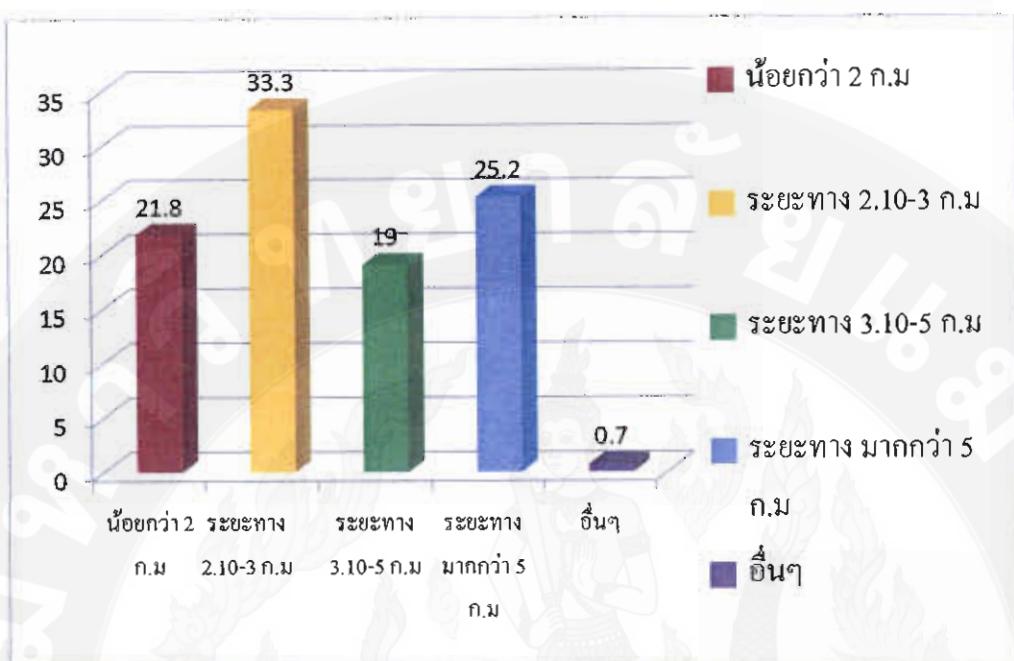
ความสะดวก รวดเร็วในการเดินทาง ร้อยละ 3.00 ใช้เพื่อคลายหนาว ร้อยละ 0.50 ใช้เพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง ส่วนสูตรเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางในการเดินทางโดยใช้จักรยานพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.20 เริ่มต้นจากบ้านไปตลาด ร้อยละ 15.50 เริ่มจากบ้านไปสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 8.90 เริ่มจากบ้านไปที่ทำงาน/สำนักงาน ร้อยละ 4.00 เริ่มจากบ้านไปห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 1.40 เริ่มจากบ้านไปยังสถานที่ราชการ และ อื่นๆ ร้อยละ 2.58 เช่น จากบ้านไปสวนสาธารณะ, จากบ้านไปมหาวิทยาลัย, จากบ้านไปสนามกีฬา เป็นต้น

ภาพที่ 66 ประสบการณ์ในการใช้จักรยานในการเดินทาง

ภาพที่ 67 วัตถุประสงค์ของการใช้จักรยานในการเดินทาง

ภาพที่ 68 ระยะทางของการเดินทางโดยจักรยาน

สำหรับความถี่ในการใช้จักรยานในการเดินทาง พบร่วมกับผู้ใช้จักรยานส่วนใหญ่ ร้อยละ 20.10 ใช้ทุกวัน รองลงมาใช้ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 16.40 ใช้ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 8.40 ใช้ เฉพาะเสาร์-อาทิตย์ ร้อยละ 6.80 ใช้จันทร์-ศุกร์ ร้อยละ 5.20 และอื่นๆ เช่น เดือนละครั้ง ร้อยละ 0.90 ช่วงเวลาที่ใช้บ่อยที่สุด ได้แก่ เวลา 05.00-07.00 น. ร้อยละ 21.70 รองลงมา เวลา 07.00-09.00 น. ร้อยละ 16.50 เวลา 15.00-17.00 น. ร้อยละ 14.60 เวลา 09.00-12.00 น ร้อยละ 2.40 ส่วนเวลาที่มีผู้ใช้น้อยที่สุด คือ เวลา 09.00-12.00 น. ร้อยละ 0.50 และอื่นๆ เช่น เวลา 19.00 น. ร้อยละ 1.90 ระยะทางในการปั่นจักรยานไป-กลับ ส่วนใหญ่พบว่า ปั่นจักรยานในระยะทาง น้อยกว่า 2 กิโลเมตร ร้อยละ 18.00 ระยะทาง 2.10-3 กิโลเมตร ร้อยละ 13.60 ระยะทาง 3.10-5 กิโลเมตร ร้อยละ 13.10 ระยะทางมากกว่า 5 กิโลเมตร ร้อยละ 12.90 และ อื่นๆ ร้อยละ 0.20 ส่วนเวลาที่ใช้ในการปั่นจักรยานไป-กลับ(โดยประมาณ) พบร่วมกับ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 14.70 ใช้เวลา 16-30 นาที รองลงมาใช้เวลา 31-45 นาที ร้อยละ 12.60 10-15 นาที ร้อยละ 11.90 และ ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 11.90 ใช้เวลา 46-1 ชั่วโมง ร้อยละ 6.80 และ อื่นๆ ร้อยละ 0.20 เป็นต้น

ซ่องทางจักรยานที่ได้มาตรฐาน จากการสอบถามผู้ใช้จักรยานพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.70 บอกว่าไม่มีซ่องทางจักรยาน รองลงมาได้แก่ มีซ่องทางจักรยานแต่ไม่ได้มาตรฐาน

ร้อยละ 24.80 ร้อยละ 7.50 นอกว่าไม่ทราบ สำหรับสิ่งอันวายความสะ俗กในเส้นทางจักรยาน โดยร้อยละ 31.20 นอกว่ามีป้ายจราจรในเส้นทางจักรยาน ส่วนที่จอดจักรยาน ผู้ใช้จักรยานส่วนใหญ่ร้อยละ 25.40 นอกว่ามีที่จอดจักรยาน และร้อยละ 18.60 นอกว่ามีความปลอดภัย ร้อยละ 16.50 นอกว่ามีระบบสัญญาณ และร้อยละ 4.60 นอกว่า มีสิ่งอันวายความสะ俗กอื่นๆ ในเส้นทางจักรยาน

ในการสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาโครงข่ายสีเขียว สวนริมทาง หรือภูมิทัศน์บริเวณเส้นทางจักรยาน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.10 เห็นว่าควรมี รองลงมา ร้อยละ 10.30 นอกว่าไม่ทราบ และร้อยละ 1.20 นอกว่าไม่ควรมี ส่วนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบสวนริมทาง และเส้นทางจักรยาน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.60 ควรเป็นไม้ขึ้นต้นให้ร่มเงา รองลงมาเห็นว่าควรเป็นสวนหยุ่นทั่วไป ร้อยละ 28.90 ควรเป็นสวนแนวตั้ง ร้อยละ 8.60 เป็นสนามหญ้าโล่งๆ ร้อยละ 4.90 และอื่นๆ ร้อยละ 1.00 เป็นต้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหากมีการพัฒนาเส้นทางจักรยาน และโครงข่ายสีเขียว ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.60 นอกว่าจะใช้ ร้อยละ 4.70 ไม่แน่ใจว่าจะใช้หรือไม่ ร้อยละ 19.80 นอกว่าไม่ใช้ และถ้าไม่มีเส้นทางจักรยานแค่ต่อเนื่องการจัดระเบียบช่องจราจรให้สำหรับเส้นทางจักรยาน พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.20 นอกว่าจะใช้ ร้อยละ 29.50 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.30 ไม่ เป็นต้น สำหรับข้อคิดเห็นอื่นๆในการจัดทำโครงข่ายสีเขียวเมืองเชียงใหม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

ควรปลูกต้นไม้ใหญ่, ควรนิตั้นไม้เยอะจะได้มีร่มเงา, ขอให้ทำจริงอย่าเพียงแค่คิด อย่าจิตนาการว่า จะทำอย่างนั้น อย่างนี้ หมวดประโยชน์, ควรนีเส้นทางจักรยานมากกว่านี้, ในเมืองควรมีการจัดระเบียบจราจร เพราะมีการจอดรถบนผิวจราจการทำให้ไม่สามารถปั่นจักรยานได้, ควรมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด, ควรห้ามไม่ให้มีบ้านพำนะอื่นในเส้นทางจักรยาน, ขอให้ทำจริงและค่อนเนื่อง, ควรมีทางซ่อนและปลอดภัย, โครงข่ายสีเขียว/ทางจักรยานจะสนับสนุนเศรษฐกิจของเมืองเชียงใหม่, มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ร่วมทางເຫຼືອເຫຼືອຜູ້ໃຊ້ຈັກຍານ, มีพำนະอื่นมาใช้ในเส้นทางจักรยานทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อย, เส้นทางควรมีความปลอดภัย มีร่มเงา จำกัดรถขนาดใหญ่ และทำเวลาได้ และมีจักรยานสาธารณะเพื่อสร้างแรงจูงใจโดยการจัดให้มีจักรยานคันแรก

ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.90 เป็นหญิง ร้อยละ 49.10 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 26-35 ปี ร้อยละ 37.30 รองลงมา อายุ 15-25 ปี ร้อยละ 29.30 อายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 13.80 อายุ 56 ปีขึ้นไป ร้อยละ 9.60 อายุ 46-55 ปี ร้อยละ 7.70

และต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 2.10 เป็นต้น สำหรับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พนบว่า ส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับ ปริญญาตรี ร้อยละ 52.10 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 27.20 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.90 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 5.60 และอื่นๆ ร้อยละ 0.20 ส่วนอาชีพ พนบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ ทำธุรกิจ-ค้าขาย ร้อยละ 32.90 เป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 32.40 รับราชการ ร้อยละ 16.90 เกษตรกร ร้อยละ 4.70 และอื่นๆ เช่น รับจ้าง, แม่บ้าน, ข้าราชการบำนาญ, รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ร้อยละ 13.00 สำหรับรายได้ของผู้ใช้ประโยชน์แยกเป็นชาวไทย ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 34.00 รองลงมา รายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 33.10 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 21.70 และสูงกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 11.10 เป็นต้น สำหรับชาวต่างชาติรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 13.20 รองลงมา รายได้ 30,001-50,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 5.30 และสูงกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 5.30 เป็นต้น และอื่นๆ ร้อยละ 76.30 เป็นต้น

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ใช้ประโยชน์

ลักษณะของผู้ใช้ประโยชน์	ร้อยละของความคิดเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทาง		
ทำงาน	108	25.20
โรงเรียน/มหาวิทยาลัย	102	23.80
ธุรกิจ/ติดต่อธุรกิจ	16	3.70
ซื้อสินค้า	70	16.30
ออกกำลังกาย	89	20.75
อื่นๆ	44	10.25
รวม	429	100.00
การเดินทางโดยใช้ยานพาหนะ		
รถยนต์ส่วนตัว	107	24.50
รถโดยสารประจำทาง/สาธารณะ	42	9.60
จักรยานยนต์	122	28.00
จักรยาน	105	24.10

เดิน		60	13.80
รวม		436	100.00
ระยะทางในการเดินทางเที่ยวเดียว(โดยประมาณ)			
น้อยกว่า 2 ก.m		94	21.80
ระยะทาง 2.10-3 ก.m		144	33.30
ระยะทาง 3.10-5 ก.m		82	19.00
ระยะทาง มากกว่า 5 ก.m		109	25.20
อื่นๆ		3	0.70
รวม		432	100.00
เวลาที่ใช้ในการเดินทางเที่ยวเดียว(โดยประมาณ)			
10-15 Minutes 10-15 นาที		117	27.00
16-30 Minutes 16-30 นาที		152	35.10
31-45 Minutes 31-45 นาที		89	20.60
46 minutes -1 Hour 46-1 ชั่วโมง		23	5.30
> 1 Hour มากกว่า 1 ชั่วโมง		50	11.50
อื่นๆ		2	0.50
รวม		433	100.00
ประสบการณ์ในการใช้จักรยานในการเดินทางมาก่อน			
เคยใช้		258	59.20
ไม่เคยใช้		177	40.60
อื่นๆ		1	0.20
รวม		436	100.00
วัตถุประสงค์ในการใช้จักรยานในการเดินทาง			
ไม่เคยใช้จักรยาน		180	41.90
เพื่อไปทำงาน		23	5.30
เพื่อไปโรงเรียน/มหาวิทยาลัย		16	3.70
เพื่อไปซื้อสินค้า		73	17.00
เพื่อพบปะเพื่อนๆ/ห้องเที่ยว		37	8.60
เพื่อออกกำลังกาย		100	23.30
อื่นๆ		1	0.20

	รวม	430	100.00
เหตุผลในการเลือกใช้จักรยานในการเดินทาง			
ไม่เคยใช้จักรยาน	180	41.7	
เพื่อออกกำลังกาย	127	29.40	
เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย	69	16.00	
เพื่อช่วยลดปัญหาจราจร	13	3.00	
เพื่อความปลอดภัย	2	0.50	
เพื่อความสะดวก/รวดเร็ว	39	9.00	
อื่นๆ	2	0.50	
รวม	432	100.00	
จุดเริ่มต้น และจุดหมายปลายทาง			
ไม่เคยใช้จักรยาน	180	42.40	
บ้าน-ที่ทำงาน	38	8.90	
บ้าน-ตลาด	107	25.20	
บ้าน-ห้างสรรพสินค้า	17	4.00	
บ้าน-สถานที่ท่องเที่ยว	66	15.50	
บ้าน-สถานที่ราชการ	6	1.40	
อื่นๆ	11	2.58	
รวม	425	100.00	
ความถี่ในการใช้จักรยาน			
ไม่เคยใช้จักรยาน	180	42.20	
ทุกวัน	86	20.10	
จันทร์-ศุกร์	22	5.20	
วันเสาร์-อาทิตย์	29	6.80	
ครั้ง/สัปดาห์	70	16.40	
1 ครั้ง/สัปดาห์	36	8.40	
อื่นๆ	4	0.90	
รวม	427	100.00	
ช่วงเวลาที่ใช้น้อยที่สุด			
ไม่เคยใช้จักรยาน	180	42.50	

05.00-07.00 น.	92	21.70
07.00-09.00 น.	70	16.50
09.00-12.00 น.	10	2.40
12.00-15.00 น.	2	0.50
15.00-17.00 น.	62	14.60
อื่นๆ	8	1.90
รวม	424	100.00

ระยะเวลาในการเข้าจัดยานไป-กลับ (โดยประมาณ)

ไม่เคยใช้จัดยาน	180	42.20
< 2 กม	77	18.00
2.10-3 กม	58	13.60
3.10-5 กม	56	13.10
> 5 กม	55	12.90
อื่นๆ	1	0.20
รวม	427	100.00

เวลาที่ใช้ในการเข้าจัดยานไป-กลับ(โดยประมาณ)

ไม่เคยใช้จัดยาน	180	42.00
10-15 นาที	51	11.90
16-30 นาที	63	14.70
31-45 นาที	54	12.60
46 นาที - 1 ชั่วโมง	29	6.80
> 1 ชั่วโมง	51	11.90
อื่นๆ	1	0.2
รวม	429	100.00

มาตรฐานของขนาดช่องทางสันทางจัดยานที่ใช้

ไม่เคยใช้จัดยาน	180	42.10
มีช่องทางจัดยานแต่ไม่ได้มีมาตรฐาน	106	24.80
ไม่มีช่องทางจัดยาน	110	25.70
ไม่ทราบ	32	7.50
รวม	428	100.00

สิ่งอำนวยความสะดวกในเส้นทางจักรยานที่ใช้

ป้ายจราจร	129 (413)	31.20
ที่จอดจักรยาน	105 (414)	25.40
ระบบสัญญาณจราจร	68(413)	16.50
ความปลอดภัย	77(413)	18.60
อื่นๆ	19 (414)	4.60

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงข่ายสีเขียว และเส้นทางจักรยานเมืองเชียงใหม่

ควรนี้	391	90.10
ไม่ควรนี้	5	1.20
ไม่ทราบ	38	10.30
รวม	434	100.00

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบสวนริมทาง หรือทางจักรยาน

สวนหย่อมทั่วไป	124	28.90
ไม้สักดันให้ร่มเงา	243	56.60
สนามหญ้าโล่ง	21	4.90
สวนแนวตั้ง	37	8.60
อื่นๆ	4	1.00
รวม	434	100.00

ถ้ามีทางจักรยาน/โครงข่ายสีเขียวในเมืองเชียงใหม่

ใช้	325	75.60
ไม่ใช้	20	4.70
ไม่แน่ใจ	85	19.80
รวม	430	100.00

ถ้าไม่มีทางจักรยานแต่มีการจัดระเบียบจราจรเพื่อให้ใช้จักรยานได้สะดวก ปลอดภัยมากขึ้น

ใช้	276	64.20
ไม่ใช้	27	6.30
ไม่แน่ใจ	127	29.50
รวม	430	100.00

เพศ			
ชาย	219	50.90	
หญิง	211	49.10	
รวม	430	100.00	
อายุ			
< 15 ปี	9	2.10	
15-25 ปี	125	29.30	
26-35 ปี	159	37.30	
36-45 ปี	59	13.80	
46- 55 ปี	33	7.70	
> 56 ปี	41	9.60	
รวม	426	100.00	
การศึกษา			
ประถมศึกษา	24	5.60	
มัธยมศึกษา	117	27.20	
ปริญญาตรี	224	52.10	
สูงกว่าปริญญาตรี	64	14.90	
อื่นๆ	1	0.20	
รวม	430	100.00	
อาชีพ			
รับราชการ	72	16.90	
ทำธุรกิจ/ค้าขาย	140	32.90	
นักเรียน/นักศึกษา	138	32.40	
เกษตรกร	20	4.70	
อื่นๆ	56	13.00	
รวม	426	100.00	
รายได้ต่อเดือน			
ต่ำกว่า 5,000 บาท	72	19.50	
5,000-10,000 บาท	114	30.90	
10,001-20,000 บาท	115	31.20	

สูงกว่า 20,000 บาท	39	10.60
อื่นๆ	29	7.90
รวม	369	100.00

4.6 ความคิดเห็นของผู้เข้าพักรายพิเศษ เกี่ยวกับการพัฒนาโครงข่ายสีเขียว และความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวแนวตั้งเมืองเชียงใหม่

1. ท่านคิดว่าเมืองเชียงใหม่ ควรมีการดำเนินการจัดทำโครงข่ายสีเขียว หรือไม่ อย่างไร ?
 - 1.1 สมควร เพราะว่าเป็นเมืองใหญ่ และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง
 - 1.2 ควรดำเนินการ ระดับกฎหมายและการอุบัติกรรม ผังเมือง สถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม อื่นๆ พื้นที่สีเขียวของเมืองในรูปแบบ Green belt, ที่ชุมน้ำ, ที่รับน้ำ, สวนสาธารณะ
 - 1.3 มี เพราะจะได้มีพื้นที่สีเขียวด้านไม้ อยู่กับเรานานๆ ต่อไป และควรให้ความรู้และวิธีที่ถูกต้องแก่คนทำงานด้านนี้โดยตรง
 - 1.4 สมควรทำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อลดภาวะโลกร้อนและทำความสะอาดริมรื่น
 - 1.5 มีความจำเป็นในการดำเนินการจัดทำโครงข่ายสีเขียว เพื่อเป็นพื้นฐานและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ในแนวโน้มการอนุรักษ์พัฒนาและลดภาวะโลกร้อน
 - 1.6 จำเป็นมาก เพราะมีสภาพเป็นเมืองใหญ่ มีประชากรแออัดทำให้มีความต้องการใช้พื้นที่สีเขียว ซึ่งปัจจุบันยังขาดการเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายอีกทั้งยังมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากซึ่งไม่ค่อยอนุรักษ์
 - 1.7 เห็นควร เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่สีเขียวมีแนวโน้มลดลงและถูกบุกรุกมากขึ้น (อีกทั้งจำนวนประชากรมากขึ้น จึงมีความต้องการใช้พื้นที่มาก) จึงเกิดพื้นที่เพียงเล็กน้อย ก็ควรใช้พื้นที่เล็กน้อยเหล่านี้มาทำประโยชน์ เชื่อมต่อกันบ้าง ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่ก็จะช่วยให้ชีวิตของประชาชนมีคุณภาพและถูกเติมเต็มมากขึ้น
 - 1.8 เมืองเชียงใหม่ควรมี
 - ด้วยความหนาแน่นของชุมชนเมือง อาคาร บ้านเรือนจำนวนมากเป็นแหล่งสะสมความร้อนในเวลากลางวัน เพื่อลดความร้อนดังกล่าวจึงควรมีการดำเนินการจัดทำโครงข่ายสีเขียว
 - 1.9 สมควรเป็นอย่างยิ่ง เพราะเชียงใหม่จัดเป็นจังหวัดท่องเที่ยวอันดับต้นๆ ของประเทศไทย การจัดทำโครงข่ายสีเขียวจะทำให้เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่ารัก น่าอยู่ น่า

ท่องเที่ยว นักงานนี้ยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่อีกด้วยหนึ่ง และยัง เป็นการลดปัญหาน้ำพิษทางอากาศอีกด้วยซึ่งปัจจุบันเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด เชียงใหม่

1.10 สมควร เนื่องจากปัจจุบันเมืองเชียงใหม่มีพื้นที่สีเขียวในตัวเมืองน้อยมาก ไม่พอเพียง ต่อประชากรที่มีมากขึ้น

2. ท่านคิดว่าบริเวณใด หรือวงรอบใดเหมาะสมที่สุดในการค่าเนินโครงสร้างสีเขียว เชียงใหม่ ?

2.1 ควรเริ่มต้นทำ บริเวณรอบนอกก็มี สถานที่ท่องเที่ยวหรือภายในมหาวิทยาลัยและ เทศบาลเมือง เป็นอันดับแรกเพื่อเป็นตัวอย่าง

2.2 ทุกว/ar รอบควรมี แนวความคิดของแต่ละวงตามความเหมาะสมทางกายภาพเฉพาะของ ตัวเองและการใช้กฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบดูแลแต่ละวงรอบตามแนวความคิด

2.3 เริ่มที่บ้านพักอาศัยของคนเอง หรือทุกสถานที่ที่สามารถทำได้ เพื่อให้บ้านเมืองน่าอยู่ และเป็นเอกลักษณ์มากขึ้น

2.4 ในพื้นที่เขตเมืองเชียงใหม่

2.5 ในบริเวณสถานศึกษา ก่อนในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่

2.6 เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และองครปกรองส่วนท้องถิ่น โคลงอบรัตน์ 30 กิโลเมตร

2.7 ควรมีการเชื่อมต่อจากในเมืองสู่นอกเมือง/ชานเมือง และปรับปรุงให้อۇيلىในสภาพดี สวยงามน่าใช้

2.8 • บริเวณอาคาร บ้านเรือน ริมแม่น้ำปิง เพื่อลดปัญหาน้ำในเรื่องน้ำ
• หน่วยงานราชการ ที่ตั้งอยู่บริเวณเชิงดอยสุเทพเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ในการจัดทำในระยะเริ่มแรก

2.9 หากเป็นไปได้ควรจะทำโคลงอบของเชียงใหม่ทั้งเขตอำเภอเมืองและอำเภอรอบนอก ทำให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดสีเขียว เป็นการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจังหวัด โดยอาจจะเป็นบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและ แหล่งชุมชน

2.10 บริเวณรอบเขตคูเมืองชั้นนอก คูเมืองชั้นใน กับเขตอนุรักษ์ทางวัฒนธรรมและ สถาปัตยกรรม

3. ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดในการจัดทำพื้นที่สีเขียวแนวตั้งในเมืองเชียงใหม่
- 3.1 เป็นไปได้ถ้าได้รับการร่วมมือของภาครัฐและเอกชน องค์กรบริหารของท้องถิ่น ถ้าประสานงานได้
 - 3.2 มีความเป็นไปได้ “ต้องเชื่อตามนี้” เพราะอย่างนั้นไม่ได้ทำแน่นอน ประโยชน์ของพื้นที่สีเขียวแนวตั้งค้องชัดเจนและสามารถโยงกับพันธกิจของหน่วยงานต่างๆ มีผู้รับผิดชอบและการคุ้มครอง
 - 3.3 เป็นไปได้ โดยต้องช่วยกันรณรงค์ทุกส่วนภาคในการทำพื้นที่สีเขียวแนวตั้ง
 - 3.4 มีความเป็นไปได้ปานกลาง เนื่องจากข้อจำกัดของบุคลากร งบประมาณ และผลประโยชน์แห่ง
 - 3.5 มีความเป็นไปได้มาก เพราะพื้นที่ใช้สอยสาธารณะของเมืองเชียงใหม่ส่วนมากเป็นสิ่งก่อสร้างในพื้นที่แคนการจัดทำแบบแนวโน้มก่อนข้างจำกัด
 - 3.6 พอกจะมีความเป็นได้ แต่ต้องอาศัยความร่วมมือ ความมุ่งมั่น จากหลายฝ่าย รวมทั้งความรวดเร็วทำจริงเห็นจริง
 - 3.7 มีความเป็นไปได้มาก ถ้าวางแผนการใช้น้ำและระบบน้ำที่ดีมีการคุ้มครองอย่างดีและต่อเนื่อง จากความเห็นชอบของพื้นที่ซึ่งมีน้ำจากแม่น้ำปิง มีคุณภาพที่เด็กค่างทั้งร้อน ฝน หนาว ทำให้เดือกวิธีการ ได้หลากหลายวิธี
 - 3.8 มีความเป็นไปได้ เพราะในขณะนี้มีการรณรงค์เรื่องลดภาวะโลกร้อนเป็นอย่างมาก และต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนรวมทั้งบประมาณ และต้องได้รับความช่วยเหลือค้านวิชาการเพื่อความยั่งยืนของทางโครงการ
 - 3.9 มีความเป็นไปได้ หากหน่วยงานหรือผู้ประกอบการของอาคารให้ความร่วมมือ

4. ถ้าเป็นไปได้ท่านคิดว่า พื้นที่สีเขียวแนวตั้งในเมืองเชียงใหม่ ควรอยู่บริเวณใด
- 4.1 ควรเริ่มจากมหาวิทยาลัยและชุมชนต่างๆ ที่สามารถจัดการได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะส่วนแนวตั้งถ้าทำในเมืองใหญ่ๆ ต้องใช้เวลานาน
 - 4.2 บริเวณที่ขาดความงาม ใช้เสริมหรือปิดบังบริเวณที่ขาดความงาม
 - บริเวณที่ขาดสีเขียว ใช้ประกอบเนื้อเมืองที่ขาดพื้นที่สีเขียว
 - บริเวณที่อุณหภูมิสูง ใช้คลุมอุณหภูมิ
 - บริเวณที่อากาศเย็นและผู้คนลดลงเช่น ใช้กรองอากาศ
 - ใช้ประกอบโครงขาและโครงสร้างต่อโครงสร้างที่ขาดสีเขียว

- 4.3 อาคารร้านค้าต่างๆปูลูกพืชแบบง่าย เช่น ตีนตุ๊กแกทำให้ดูสดชื่น ช่วยกรองฝุ่นละอองควัน ฯลฯ
- 4.4 บริเวณรอบคูเมืองเชียงใหม่
- 4.5 พื้นที่สาธารณะ เช่น อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ บริเวณรอบคูเมือง ริมน้ำปิง สะพานแม่น้ำปิง สะพานลอย สวนสาธารณะต่างๆ และสถานที่ราชการที่สำคัญ
- 4.6 น่าจะเรียนได้จากสถานที่ราชการและที่สาธารณะ เช่น มหาวิทยาลัย บริเวณริมถนนป้ายรถ
- 4.7 เรียนบริเวณแม่น้ำปิงก่อน (น้ำധอย) จากนั้นค่อยๆขยายออกไปเรื่อยๆ จนทั่วเมือง
- 4.8 ในอันดับแรกควรจะทำในบริเวณคูเมืองรอบใน และบริเวณถนนท่าแพ เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และมักมีปัญหารื่องมลพิษทางอากาศ
- 4.9 อาคารพาณิช หรือ อาคารสูง

4.7 มาตรฐานประเมินโครงการฝึกอบรม/สัมมนาบรรยายพิเศษ เรื่อง”แนวทางการพัฒนาโครงข่ายสีเขียว และความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวแนวตั้ง เมืองเชียงใหม่” วันที่ 4 ธันวาคม 2554 ณ ห้องประชุมชั้น 5 อาคารกล้วยไม้และไม้ดอกไม้ประดับ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตารางที่ 5 ผลการประเมินโครงการฝึกอบรม สัมมนา บรรยายพิเศษ

หัวข้อ	มาตรฐานการประเมิน
1	วิทยากรณีความรู้ความสามารถในการบรรยาย อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 100
2	ความเหมาะสมของช่วงเวลาและระยะเวลา (บรรยาย 3 ชั่วโมงต่อวิทยากร 1 ท่าน) อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 80.44
3	เนื้อหาที่บรรยายตรงตามหัวข้อ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 97.83
4	เนื้อหาการบรรยายสามารถส่งเสริมการพัฒนาโครงข่ายสีเขียว/พื้นที่สีเขียวแนวตั้งได้ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 89.13
5	เนื้อหาการบรรยายสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อ โครงการฯ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 86.95
6	ความพึงพอใจเกี่ยวกับสถานที่ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 80.43

7	ความพึงพอใจเกี่ยวกับอาหารกลางวัน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 76.09
8	ความพึงพอใจเกี่ยวกับอาหารว่าง และเครื่องคั่ม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 80.43
9	ความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริการของผู้ดำเนินโครงการ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ร้อยละ 91.3
10	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	<p>10.1 เป็นการฟังการบรรยายที่สนุกคี</p> <p>10.2 วิทยากรอุ่นไอสัตเเต่ท่า�เป็นกันเองดี ขอบ</p> <p>10.3 วิทยากรมีความรู้และประสบการณ์ในหัวข้อที่บรรยายค่อนข้างสามารถนำความรู้ ที่ได้จากการฟังบรรยายไปใช้ประโยชน์ได้มาก</p> <p>10.4 ผู้บรรยายมีความรู้มาก และถ่ายทอดดี อย่างให้ปรับเรื่องเวลาให้เหมาะสม</p> <p>10.5 ได้ความรู้มากครับ ช่วงพักเบรกมีการเปิดเพลงให้ฟังจะดีมากเป็นคนตระริบดี</p> <p>10.6 ได้รับความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเป็นการอบรมที่ดี ความมีการอบรมอีกในครั้ง ต่อไป</p> <p>10.7 อย่างให้มีการฟังอบรมอีก</p> <p>10.8 การเชิญหน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ เข้าฟังมากกว่านี้เนื่องจากเป็นประโยชน์กับทาง ท้องถิ่นอย่างมาก</p> <p>10.9 สถานที่จัดงานน่าจะมีความน่าสนใจมากกว่านี้</p> <p>10.10 ควรจัดเวลาการบรรยายไม่ให้อืดในช่วงสอง</p> <p>10.11 การกระจายข่าว การประชาสัมพันธ์ยังไม่ค่อยดี เพราะอาจมีคนที่สนใจอีกมาก ที่ไม่ทราบข่าวการประชาสัมพันธ์</p> <p>10.12 ควรจัดในรูปแบบของการฝึกปฏิบัติ เพื่อความเข้าใจและประสบการณ์ที่มากขึ้น</p> <p>10.13 น่าจะมี Workshop</p> <p>10.14 แอบร์เข็นมาก ขอให้วิทยากรเพิ่มความสนุกสนานในการบรรยายด้วยค่ะ</p> <p>10.15 อย่างให้เปิดสอน /ฝึกอบรม ด้านการประมาณราคา</p>